

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΟΥΤΣΟΠΟΔΙΟΥ

ΝΑ ΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ Η ΝΑ ΚΑΠΝΙΖΕΙ;

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ-ΠΟΙΗΜΑΤΑ- ΣΚΙΤΣΑ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΟΥΤΣΟΠΟΔΙΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ– ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΝΙΚΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2013-2014

Αγαπητέ αναγνώστη

Οι όμορφες ιστορίες γίνονται ακαταμάχητες όταν ζωντανεύουν στα χείλη χαρισματικών παραμυθάδων. Σε αυτή την ενότητα, μπορείς να διαβάσεις παραμύθια από ταλαυτούχα παιδιά

Γιατί το λαϊκό παραμύθι εκφράζει εποχές που ανήκουν τόσο στο παρελθόν όσο και στην τόσο γρήγορα εξελισσόμενη τεχνολογικά κοινωνία μας. Ο φανταστικός κόσμος του παραμυθιού αντιτίθεται στην ωμή ρεαλιστικότητα της εποχής μας. Θα μπορούσε μ' άλλα λόγια να ισχυριστεί κανείς πως οι εποχές που μικροί και μεγάλοι κρέμονταν από τα χείλη των παραμυθάδων απ' την πρώτη στιγμή που άρχιζε η αφήγηση ως το τέλος, δεν παρήλθαν ανεπιστρεπτί.!

Αυτό το φανταστικό πλαίσιο με τις πανανθρώπινες αξίες που διασώζει ως «καταστάλαγμα αιώνων», συντελεί στο να αντιληφθούμε παιδιά και μεγάλοι, ένα κόσμο πιο πραγματικό και πιο αληθινό από την καθημερινότητά μας: Την ελπίδα που νικά, την καλοσύνη που ανταμείβεται, την τόλμη που κατορθώνει, την υπομονή, την αυταπάρνηση, την ομόνοια.

Σαν το σιτάρι σπέρνεται στον κόσμο η αλήθεια κι απ' τον καθάριο σπόρο της φυτρώνουν παραμύθια. Καλότυχος όποιος μπορεί τα στάχυα να θερίσει και το σιτάρι απ' τ' άχυρο καλά να ξεχωρίσει. Για τον μικρό τον κόπο του μεγάλο κέρδος μένει: Όλη η αλήθεια που θα βρει στα φέματα κρυμμένη!

Γεώργιος Δροσίνης

Η ΚΑΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ ΑΚΗ!

Μια φορά κι ένα καιρό, ήταν η Ζωή και ο Άκης .Το πραγματικό όνομα του τελευταίου ήταν Τσιγαράκης. Γνωρίστηκαν σε ένα πάρκο που είχαν βγει για περπάτημα Ο Άκης μίλησε σε αυτήν και της ζήτησε να βγουν. Από εκείνη την βροχερή μέρα του Ιανουαρίου, έμειναν αχώριστοι. Ήταν πολύ ερωτευμένοι και πολύ ευτυχισμένοι μαζί. Συναντιόνταν κάθε μέρα μέχρι που η Ζωή έφτασε να μην αντέχει στη σκέψη πως δεν θα τον δει και ένιωθε εξαρτημένη από αυτόν. Έτσι αποφάσισαν να παντρευτούν και να ζήσουν την υπόλοιπη ζωή τους μαζί. Ωσπου η ζωή ανακάλυψε κάτι τρομερό για τον αγαπημένο της.

Όλοι οι αγαπημένοι τους άνθρωποι κι η οικογένειά του είχαν πεθάνει εξαιτίας του. Της το εκμυστηρεύτηκε ο ίδιος, ζητώντας την κατανόησή της. Δεν της επέτρεψε όμως να το ξανασυζητήσουν. Η ίδια ,επειδή ήταν πολύ ερωτευμένη μαζί του, δεν τον ξαναρώτησε τίποτα, τον δέχθηκε όπως ήταν. Παντρεύτηκαν και -πριν περάσει πολύς καιρός ,κι ενώ ήταν τόσο καλά μαζί, η Ζωή άρχισε να αρρωσταίνει. Ξόδεψαν όλες τις οικονομίες τους γυρίζοντας στους καλύτερους γιατρούς. Έκαναν ένα σωρό εξετάσεις χωρίς κανείς να βρίσκει θεραπεία .Είχαν πια απελπιστεί τόσο πολύ ,ώσπου ένας γιατρός βρήκε ποια ήταν η αιτία αλλά και η θεραπεία της ασθένειας αυτής. Ο γιατρός έκρινε πως έπρεπε να πει την αλήθεια και στους δυο για να αποφασίσουν τι θα κάνουν. Η επίδραση του Άκη στη Ζωή ήταν τεράστια. Επηρέαζε τα πνευμόνια της με αποτέλεσμα να δυσκολεύεται να ανασάνει, επιβάρυνε τη λειτουργία της καρδιάς της και την οδηγούσε σε υπερκόπωση.

Της ήταν πια αδύνατον να βρίσκεται κοντά του. Αν και εξαρτημένη από τον αγαπημένο της ,συνειδητοποίησε το κακό που της έκανε και αποφάσισε να τον χωρίσει. Αυτός πάλι, απλά έψαχνε το επόμενο θύμα του που θα το αλυσόδενε, έτσι ώστε να μην μπορεί να ζήσει μακριά του.

Όσο για τη Ζωή, μετά την περιπέτειά της, διερεύνησε όλα όσα σχετίζονται μ' αυτόν και έμαθε ότι η ύπαρξή του εξαρτάται από την επιρροή που έχει πάνω σε άλλους ανθρώπους. Αν σταματούσαν οι άνθρωποι να νομίζουν ότι τον έχουν ανάγκη, αυτός θα πέθαινε. Έτσι ξεκίνησε μία εκστρατεία με blog στο διαδίκτυο και με άρθρα σε περιοδικά με σκοπό να κρατήσει τους ανθρώπους μακριά του για να μην κινδυνεύει η υγεία τους. Κάποια στιγμή όμως η ίδια, αφού είχε επηρεαστεί αρκετά από αυτόν, πέθανε στην προσπάθειά της να σώσει τους συνανθρώπους της. Κι έτσι αυτός ζει μέχρι και σήμερα και σαγηνεύει πολλούς ανθρώπους οδηγώντας τους στο θάνατο.

*Βασιλική Τσαγκαρέλη
Μαθήτρια της Γ' Γυμνασίου*

Η αθώα

Ένα κοριτσάκι 5 χρονών βλέπει συνέχεια τους γονείς της να καπνίζουν αλλά δεν καταλαβαίνει τι μπορεί να προκαλέσει το τσιγάρο. Όσο μεγαλώνει τόσο πιο πολύ το μισεί γιατί ξέρει τι ζημιές μπορεί να προκαλέσει αυτό το αηδιαστικό πράγμα. Προσπαθώντας να τους το κόψει κάνει πολλά πράγματα αλλά μάταια. Καθόταν και σκεπτόταν γιατί πολλοί άνθρωποι είναι εθισμένοι με το κάπνισμα γιατί να μην μπορούν να το κόψουν. Οι απορίες ήταν πολλές αλλά κανείς δεν της τις εξηγούσε.

Όσο με τον καιρό μεγάλωνε το κάπνισμα γινόταν πιο οικείο και πιο συνηθισμένο γι' αυτήν. Σιγά-σιγά με τον καιρό αρχίζει να φέρνει το τσιγάρο στη ζωή της ,ξέροντας πια τι κακό προκαλεί Γίνεται μια εθισμένη καπνίστρια χωρίς κανένα λόγο, δηλαδή έκανε αυτό που μισούσε γνωρίζοντας τις συνέπειες που θα είχε προς τον οργανισμό της, αλλά ήταν τόσο εθισμένη που δεν την ένοιαζε τίποτα άλλο εκτός από το να καπνίσει. Το τσιγάρο είχε γίνει μέρος της ζωής της, με αυτό ξυπνούσε με αυτό κοιμόταν. Αφού έφτανε σε σημείο να καπνίζει 4 με 5 πακέτα την ημέρα ασταμάτητα, το ένα έσβηνε το άλλο άναβε.

Σε ηλικία 53 ετών αφού έκανε κάποιες εξετάσεις έμαθε ότι είχε καρκίνο στο λαιμό, κάνοντας τη φωνή της πολύ βραχνή που ακόμα και τα εγγόνια της φοβούνταν να την πλησιάσουν και να την ακούσουν. Μετά από πολλές επεμβάσεις και χειρουργεία πέθανε σε ηλικία 54 χρόνων, γιατί το τσιγάρο είχε ίδρι αποφασίσει για την ζωή της!

*Κατιάνα Αποστολοπούλου- Μαρία Μπιτσάκου
Μαθήτριες της Α' Γυμνασίου*

Δίδυμες Ιστορίες

Για το Θρασύβουλο

Μια φορά και έναν καιρό, σε ένα όμορφο χωριό που το έλεγαν Κουτσοπόδι, κατοικούσε ένας 29χρονος άντρας που τον έλεγαν Θρασύβουλο.

Την ημέρα των γενεθλίων του, οι κολλητοί του διοργάνωσαν ένα φιλικό αγώνα ποδοσφαίρου. Καθώς παίζανε, ο Θρασύβουλος ένιωσε δυσφορία. Κατέβαλλε μεγάλη προσπάθεια για να τα βγάλει πέρα στο πρώτο ημίχρονο. Στο διάλειμμα θέλησε να κάνει ένα τσιγάρο για να «έρθει σε καλή κατάσταση». Το δεύτερο ημίχρονο το έβγαλε με ακόμη μεγαλύτερη δυσκολία, αφού ένιωθε να καταρρέει. Όταν ο αγώνας τελείωσε, ο Θρασύβουλος γύρισε στο σπίτι του, έκανε μπάνιο και έπειτα βγήκε στο μπαλκόνι να καπνίσει ένα τσιγάρο. Με το που το έβαλε όμως στο στόμα του και εισέπνευσε τον καπνό, αισθάνθηκε αδυναμία, έχασε τις αισθήσεις του και σωριάστηκε στο πάτωμα.

Ευτυχώς, ύστερα από λίγη ώρα, ήρθε ένας φίλος του που συμπτωματικά- είχε κλειδιά και τον βρήκε λιπόθυμο. Τον μετέφερε αμέσως στο νοσοκομείο όπου οι γιατροί διαπίστωσαν πως είχε πάθει έμφραγμα. Ο φίλος του τρελάθηκε. Όταν ο Θρασύβουλος ξύπνησε μετά από ώρες και ο γιατρός του είπε ότι γλύτωσε «στο πάρα πέντε», συνειδητοποίησε ότι αθλητισμός και κάπνισμα δεν πάνε μαζί.

*Νίκος Σωτηρόπουλος-Θοδωρής Σιώτος
Μαθητές της Β'Τάξης Γυμνασίου*

Για τη Παναγιώτα

Μια φορά και έναν καιρό, ήταν μια 18χρονη κοπέλα, η Παναγιώτα.

Της Παναγιώτας της άρεσε πολύ το ποδόσφαιρο ,ήταν η ζωή της. Μάλιστα έπαιζε και σε μια ομάδα ποδοσφαίρου. Στα 15 της χρόνια όμως άρχισε να καπνίζει. Αυτό με τον καιρό της προκάλεσε αναπνευστικό πρόβλημα, με αποτέλεσμα οι αντοχές της να μειώνονται όλο και περισσότερο μέχρι που δεν μπορούσε να κάνει πια ασκήσεις προθέρμανσης. Όταν έφτασε στα 32, έπαθε έμφραγμα .Ναι, κι όμως έπαθε έμφραγμα εξαιτίας αυτής της κακής και βλαβερής συνήθειας!. Ευτυχώς επέζησε και βέβαια από τότε κι ύστερα έκοψε το τσιγάρο και τώρα μπορεί ξανά να παίζει το αγαπημένο της άθλημα!

*Μαριάννα Χονδροπούλου
Μαθήτρια Α' Γυμνασίου.*

Εγωισμός

Η ιστορία που θα σας αφηγηθώ θα μας γυρίσει αρκετά χρόνια πριν όταν ένα αγοράκι ήταν μόλις 12 χρονών. Οι γονείς του αποφάσισαν να πάρουν διαζύγιο και τα προβλήματα που δημιούργησε ο χωρισμός τους ήταν τόσα πολλά που βάραιναν τη καρδιά και το μυαλό του οδηγώντας το στην απελπισία.

Οι γονείς του «έβλεπαν» ότι κάτι γίνεται με το παιδί τους, αλλά δεν το θεωρούσαν σοβαρό αφού ασχολούνταν περισσότερο με το πώς θα κάνουν κακό ο ένας στον άλλον παρά με το γιό τους.

Το παιδί νιώθοντας την αδιαφορία των γονιών του απομονωνόταν και έβρισκε καταφύγιο στους φίλους του όπου και εκμυστηρευόταν τα προβλήματά του. Οι φίλοι του δεν θα μπορούσαμε να πούμε ότι ήταν και τα «καλύτερα» παιδιά.

Μια από τις κακές συνήθειές τους ήταν και το κάπνισμα και αυτό οδήγησε και το παιδί στο να αρχίσει να το συνηθίζει. Οι γονείς του δεν το πρόσεξαν γιατί κάπνιζαν και αυτοί. Το παιδί μεγάλωνε και άρχισε να αρρωσταίνει. Οι γονείς του το έβλεπαν αλλά τελείωνε το σχολείο και λέγανε «τι μπορεί να πάθει».

Στα 30 του χρόνια αρρώστησε και κατέληξε να περιφέρεται κάθε μέρα στα νοσοκομεία, γιατί είχε καρκίνο του πνεύμονα. Όλα ήταν μαύρα και δεν υπήρχαν πλέον όνειρα. Μέρα με τη μέρα ο οργανισμός του έφθινε όλο και πιο πολύ μέχρι που μια μέρα ήρθε το τέλος. Όλοι, μα περισσότερο οι γονείς του κατάλαβαν ότι αυτοί «σκότωσαν» το παιδί τους, μα περισσότερο η ανωριμότητά τους να το μεγαλώσουν.

Όλα έφτασαν στο τέλος τους πλέον. Τα όνειρα των γονιών στέρεψαν, με το κακό που έκαναν και τελικά οι τύψεις τους οδήγησαν στο θάνατο.

Θα έφτασαν άραγε δίπλα στο Θεό;

*Ανδρέα Μπενέκου
Κατερίνα-Ελευθερία Γεωργοπούλου
Αλεξάνδρα Γιαννακοπούλου
Μαθήτριες Β Γυμνασίου*

Η δική μου ιστορία

Πριν από δύομιση χρόνια ξεκίνησα το τσιγάρο. Έβλεπα τους γύρω μου να καπνίζουν και επειδή ζήλευα, ήθελα να δοκιμάσω και εγώ. Έτσι, μία μέρα παίρνω ένα τσιγάρο από ένα φίλο μου και μετά από αυτό, επί μία εβδομάδα, έκανα καθημερινά από 4 έως 5 τσιγάρα την ημέρα. Στη συνέχεια βέβαια αγόρασα πακέτο. Στην αρχή, για να πω την αλήθεια, μου φαινόταν «μαγκιά», παρ'ότι όλοι μου έλεγαν πως δεν είναι καλό.. Όταν έκλεισα κάποιους μήνες καπνίζοντας, κατάλαβα τι προκαλούσε...αυτή η συνήθεια: δεν μπορούσα να τρέξω, κουραζόμουν πολύ εύκολα ενώ έβλεπα πως άλλοι -που δεν κάπνιζαν - δεν δυσκολεύονταν καθόλου να τρέξουν. Αποφάσισα λοιπόν να το κόψω. Η πρώτη μέρα απεξάρτησης πέρασε εύκολα. Την επόμενη μέρα όμως, είχα τόσα νεύρα, που πήγα να χτυπήσω την μητέρα μου. Λέω «θα κάνω μόνο ένα τσιγάρο για να ηρεμήσω» αλλά δυστυχώς δεν έμεινα στο ένα και ταυτόχρονα στενοχωριόμουν γιατί δεν είχα ξεχάσει τα λόγια που μου έλεγαν οι φίλοι μου: να το κόψω γρήγορα πριν να είναι πολύ αργά.

Έτσι πέρασε ενάμιση χρόνος που κάπνιζα. Μία μέρα λοιπόν με πιάνει ο πατέρας μου και μου λέει : «κάνε ό,τι θέλεις, στην υγεία σου κάνεις κακό» και του απαντώ: «έχω εδώ και ενάμιση χρόνο που καπνίζω και δεν μπορώ να το κόψω».«Εγώ κάπνιζα 17 χρόνια και το έκοψα. Άμα υπάρχει θέληση, όλα γίνονται» μου λέει. Ακολούθησα τη συμβουλή του και το έκοψα για 4 μήνες, αλλά όταν πήγα στην Αλβανία το άρχισα πάλι και από τότε μέχρι τώρα δεν κατάφερα να νικήσω το πάθος μου. Μόνο μια φορά για 4 ημέρες.

Συνιστώ σε όλους όσους δεν καπνίζουν να μην το αρχίσουν και σε όσους καπνίζουν ήδη, να το κόψουν επειδή καταστρέφει την υγεία.

*Μαριγκλέν Τότσι.
Μαθητής της Β' Γυμνασίου*

Η ζωή κρέμεται από μία κλωστή.

Στις 29 Αυγούστου 1999 γεννήθηκε ένα αγοράκι το οποίο οι γονείς του το αγαπούσανε αφάνταστα. Το αγοράκι μεγάλωσε, πήγε στο σχολείο και έγινε ο πρώτος μαθητής της τάξης. Τα υπόλοιπα παιδιά τον θαύμαζαν που έπαιρνε άριστα σε όλα τα μαθήματα. Μετά από αρκετά χρόνια, αυτό το παιδί άλλαξε πάρα πολύ. Δεν διάβαζε πια, δεν άκουγε τους γονείς του, δεν έκανε τίποτε από αυτά που του έλεγαν. Το μόνο που έκανε ήταν να κάθεται σε έναν καναπέ με το κινητό στο χέρι, να πηγαίνει στο σχολείο για να κάνει μόνο σκανταλιές, να βγαίνει από το σπίτι νωρίς και να έρχεται ξημερώματα.

Οι γονείς του έμεναν άναυδοι με τα καμώματα του. Του φώναζαν, όμως αυτός δεν άκουγε. Συμπεριφερόταν αλλόκοτα, σαν να είχε μπει κάποιο άλλο πρόσωπο μέσα του.

Οι κακές συναναστροφές με άλλα αγόρια, τον οδήγησαν σε μια άσχημη κατάσταση. Κυκλοφορούσε διαρκώς άκεφος, αφηρημένος, νευρικός.

Μια μέρα πήγε και κάθισε σε ένα παγκάκι ενός πάρκου με την παρέα του. Ένας από τους φίλους του που κάπνιζε, τον παρότρυνε να καπνίσει και αυτός «για να ανακουφιστεί και να ξεχάσει τα προβλήματα του», όπως του είπε. Επειδή ήταν η πρώτη φορά που κάπνιζε, τον έπιασε βήχας. Εκείνο το βράδυ κάπνισε ξανά και ξανά, γύρω στα τριάντα τσιγάρα.

Με τον καιρό, το τσιγάρο του έγινε μόνιμη συνήθεια. Κάπνιζε, κάπνιζε ασταμάτητα ενώ ήξερε ότι δεν του έκανε καλό. Έφτασε να αγοράζει αρκετά πακέτα την ημέρα ώσπου κατόντησε με κατάμαυρους πνεύμονες, κατακίτρινα δόντια, να βήχει και να βρίζει σαν νταλικέρης. Τελικά κατέληξε σε ένα νοσοκομείο, βαριά άρρωστος. Παρατηρώντας τα σωληνάκια με τα οποία οι γιατροί πάσχιζαν να τον σώσουν, σκέφτηκε πως τώρα πια η ζωή του κρεμόταν από μία ΚΛΩΣΤΗ...

*Ντρώη Μιλκούρτη – Άννα Μαρία Μπεζάνι
Μαθήτριες της Β' τάξης Γυμνασίου*

Ο μικρός Νικόλας

Μια φορά και έναν καιρό σε ένα μικρό χωριό ζούσε ένα παιδάκι που τον έλεγαν Νικόλα. Το σπίτι του βρισκόταν πάνω στο βουνό το οποίο ήταν χτισμένο με πέτρες. Μπορεί να ήταν μικρό το σπίτι του αλλά απ' έξω ήταν πολύ όμορφο. Η οικογένεια του ήταν φτωχή και είχαν πολλά παιδιά.

Ο μεγαλύτερος από τα παιδιά, ο Νικόλας, ήταν πολύ όμορφος, ψηλός και με καταπράσινα μάτια. Τα μάτια του και η καλή του συμπεριφορά προς τους άλλους τον έκαναν να φαίνεται πολύ όμορφο μπροστά στα μάτια των άλλων ανθρώπων που βρίσκονταν γύρω του. Ο δάσκαλος του, ιδιαίτερα, του είχε μεγάλη αδυναμία. Αυτό ίσως να ήταν επειδή δεν είχε παιδιά δικά του λόγω του ότι ήταν ανύπαντρος και το έβλεπε σαν δικό του παιδί. Τον Νικόλα όλοι τον αγαπούσαν γιατί ήταν γλυκός και καλός με όλους. Ήταν τόσο καλός και ευγενικός που κάθε μέρα που έβλεπε την ηλικιωμένη γειτόνισσα του να κουβαλάει μεγάλες σακούλες με φαγητά έτρεχε γρήγορα να την προλάβει και της έλεγε:

-Κυρία Σοφία, να σας βοηθήσω;

-Αν μπορείς παιδί μου.

Και του έδινε μερικές σακούλες. Αυτό γινόταν πάντοτε και κάθε φορά για να τον ευχαριστήσει η κ. Σοφία του έδινε μια μικρή σοκολάτα για αντάλλαγμα.

Όταν επισκέπτονταν τον παππού του, ο Νικόλας άκουγε τις ιστορίες που του έλεγε και του άρεσαν ακόμα και αν τα είχε ακούσει πολλές φορές.

Τα χρόνια περνούσαν και ο Νικόλας συνέχισε να βοηθάει τους άλλους και εξακολουθούσε να είναι ο καλύτερος μαθητής της τάξης. Με την παρουσία του ο Νικόλας έδειχνε πως όταν μεγαλώσει θα γίνει ένα αξιοθαύμαστο παιδί, καλόκαρδο και πολύ σοφό. Τα πράγματα πήραν άλλη τροπή, όταν όλοι άλλαξαν γνώμη για τον Νικόλα και άρχισαν να καταλαβαίνουν πως πήρε τον κακό δρόμο.

Όταν άρχισε να αλλάζει η ζωή του, ήταν μόλις 12 χρόνων. Μια μέρα όπως όλες οι άλλες, ο Νικόλας αφού τελείωσε από το σχολείο, γυρνούσε προς το σπίτι του, όπου στο δρόμο συνάντησε κάτι παιδιά, άγνωστα γι' αυτόν. Ο Νικόλας όταν αντίκρισε αυτά τα παιδιά, φοβήθηκε. Επιτάχυνε την ταχύτητα του για να μπορέσει να τα αποφύγει. Την στιγμή που περνούσε μπροστά από αυτά τα παιδιά, κάποιος από αυτά, ο Στέλιος τον σταμάτησε και ο Νικόλας φοβήθηκε. Ο Στέλιος, όμως του μίλησε και του είπε:

-Γεια σου παιδάκι, που πηγαίνεις;

Αλλά δεν πήρε απάντηση.

-Στέλιο άσε το παιδί ήσυχο, το τρομάζεις!

Είπε το άλλο παιδί.

-Αυτό που θέλω να κάνω είναι περισσότερους φίλους, είπε ο Στέλιος.

-Αλήθεια;

Ρώτησε ο Άρης.

Ο Νικόλας έκατσε λίγο εκεί με τα άλλα παιδιά και ύστερα έφυγε. Δεν ήξερε όμως ότι αυτά τα παιδιά είχαν κακές επιρροές. Ο Νικόλας νόμιζε πως τα παιδιά έψαχναν για καινούριες παρέες και γι' αυτό ξεκίνησε την παρέα μαζί τους. Κάθε μέρα προτού επιστρέψει σπίτι, αφού είχε σχολάσει από το σχολείο καθόταν με την καινούρια του παρέα. Μια μέρα όπως όλες οι άλλες που καθόταν με τα παιδιά ρώτησε το Στέλιο.

-Εσείς γιατί καπνίζετε;

-Πιστεύουμε πως είναι ωραία αίσθηση, γίνεσαι πιο δυνατός και το κυριότερο μάγκας, ωραίος και δημοφιλής. Με αυτό τον τρόπο δείχνεις ότι είσαι μεγάλος δηλαδή άντρας. Ξέρεις τώρα... με αυτά που άκουσε ο Νικόλας του μπήκαν ιδέες στο μυαλό. Είδε, βέβαια και το Στέλιο που πήρε ένα τσιγάρο, το άναψε και άρχισε να καπνίζει άνετος.

-Αν θέλεις δοκίμασε, θα γίνεις μάγκας φίλε μου.

Αφού το είχε σκεφτεί καλά, είπε:

-Και γιατί όχι;

Ο Νικόλας δέχτηκε χωρίς να σκεφτεί τίποτα, επειδή δεν ήξερε ότι θα του προκαλέσει κάποιο πρόβλημα στην υγεία του.

Στην ηλικία των 12 χρόνων, είναι η ηλικία που ξεγελιέσαι εύκολα και νομίζεις πως όλοι σε αγαπάνε και όλοι θέλουν το καλό σου.

-Είναι ωραίο, είπε ο Άρης. Μόλις το δοκίμασε, πνίγηκε αλλά ήπιε λίγο νερό και ησύχασε.

-Θα σε μάθω εγώ.

Πετάχτηκε ένα άλλο παιδί ο Μάνος. Έτσι του έμαθαν να καπνίζει. Κάθε μέρα που συναντούσε τα παιδιά κάπνιζε όλο και περισσότερο. Ώσπου πέρασαν οι εβδομάδες και ένα απόγευμα Σαββάτου που συναντήθηκαν τα παιδιά, ο Στέλιος είπε στον Νικόλα:

-Νικόλα αφού καπνίζεις κανονικά πρέπει να αγοράσεις δικό σου πακέτο. Κάθε μέρα παίρνεις από εμάς αλλά εμείς κάνουμε τόσο κόπο για να το αγοράσουμε. Δουλεύουμε όλη μέρα σαν τα σκυλιά. Βλέπεις ο πατέρας μου από τότε που κατάλαβε πως καπνίζω μου είπε:

-Αφού είσαι τόσο ικανός να κάνεις αυτό σταμάτα το σχολείο και πήγαινε να δουλέψεις, από μένα λεφτά δεν θα ξαναπάρεις.

-Ναι.

Απάντησε ο Νικόλας.

-Και από πού θα τα βρω τα λεφτά, μου λες;

-Από το χαρτζιλίκι που σου δίνει ο πατέρας σου..

Απάντησε ο Μάνος.

-Δεν μου φτάνουν.

Τον διέκοψε ο Νικόλας.

-Θα τα μαζεύεις και θα το αγοράσεις.

Είπε ο Άρης.

-Ναι ρε, πως δεν το σκέφτηκα νωρίτερα;

Είπε με μεγάλη έκπληξη ο Νικόλας.

Μετά από αυτή την συζήτηση που είχε με τα παιδιά ο Νικόλας, άρχισε να μαζεύει λεφτά για να μπορέσει να αγοράσει το δικό του πρώτο πακέτο. Από τότε άρχισε να αλλάζει προς την αντίθετη κατεύθυνση. Κάθε φορά που συναντούσε τα παιδιά κάπνιζαν, ενοχλούσαν τους περαστικούς, έδερναν τα μικρά παιδιά και έβαφαν τους τοίχους. Αυτές τις συνήθειες απέκτησε και ο

Νικόλας. Στο σχολείο δεν ήταν ο καλύτερος μαθητής πλέον, σιγά-σιγά οι βαθμοί του έπεσαν και έγινε ο χειρότερος από όλα τα παιδιά. Χτυπούσε παιδιά στο σχολείο, αντιμιλούσε κ έβριζε τους καθηγητές και κατάστρεφε τα πάντα μαζί με τους φίλους του. Μέσα του ένιωθε ικανοποιημένος που ήταν ένας σκληρός άντρας, μάγκας και πολύ έξυπνος. Η γειτονιά έλεγε τα χειρότερα για τον Νικόλα. Έβλεπαν την διαφορά για το πώς ήταν και το πώς έγινε. Τον Νικόλα δεν τον ένοιαζε απολύτως τίποτα, το μόνο όμως που έλεγε ήταν:

-Είμαι μια χαρά και δεν έχω τίποτα κακό πάνω μου.

Ακριβώς έτσι πέρασαν οι μήνες. Όταν έφτασε ο μήνας να πάρει ο Νικόλας τους βαθμούς, είχε αγωνία γιατί ήξερε ότι θα πάρει καλούς βαθμούς όπως παλιά.

Μόλις είδε τους βαθμούς έπαθε σοκ και είπε:

-Δεν είναι δίκαιο αυτό, έχω κάνει τόση προσπάθεια και αυτό είναι το ευχαριστώ;

Όταν είδε ο πατέρας του, τους βαθμούς, άλλαξε χίλια χρώματα.

-Τι είναι αυτοί οι βαθμοί, Νικόλα;

Ο Νικόλας κατέβασε το κεφάλι του κάτω από ντροπή.

-Σίγουρα έχει γίνει κάποιο λάθος, δεν είναι δυνατόν τέτοιοι βαθμοί.

Αναφώνησε ο πατέρας του.

-Όλοι σου οι βαθμοί έχουν κατέβει από το 20 στο 10. αν είναι δυνατόν. Δεν το περίμενα ποτέ από εσένα Νικόλα, με απογοήτευσες πάρα πολύ. Πήγαινε αμέσως στο δωμάτιο σου και όταν σε φωνάξω τότε θα έρθεις.

Ο Νικόλας δεν είπε τίποτα, χαμήλωσε το κεφάλι του σαν να έλεγε «συγγνώμη» και πήγε στο δωμάτιο του.

-Μα πως είναι δυνατόν ο Νικόλας να κάνει κάτι τέτοιο, δεν το καταλαβαίνω. Πραγματικά έχει αλλάξει πολύ τελευταία.

Μιλούσε ο πατέρας του Νικόλα στην μητέρα. Για να συνέλθει πρέπει να τον τιμωρήσω!!!

-Όχι, σε παρακαλώ Σπύρο μην το κάνεις, θα γίνει χειρότερο και μπορεί να σε μισήσει.

-Τι να κάνω Βιβή, πες μου τι πρέπει να κάνω; Δεν αντέχω!

-Άς τον λίγο να σκεφτεί και θα καταλάβει το λάθος του.

-Δεν είναι μόνο αυτό Βιβή. Ο δάσκαλος ο Κ. Γιάννης μου είπε πως δέρνει και χτυπάει χωρίς λόγο τα παιδιά. Είναι λογικό αυτό πες μου, το βρίσκεις λογικό;

Δεν πήρε απάντηση. Οι δύο γονείς ήταν πολύ ανήσυχoi για τον γιο τους. Συνέχισαν όμως να παίρνουν τους βαθμούς του Νικόλα χωρίς καμία βελτίωση.

Πέρασαν τα χρόνια και ο Νικόλας πήγαινε Τρίτη γυμνασίου. Παρόλα αυτά ο Νικόλας συνέχιζε να κάνει παρέα με τον Άρη, τον Στέλιο και τον Μάνο, που αυτό σημαίνει πως κάπνιζε ακόμα. Μετά από λίγο καιρό όμως έγινε αντιληπτός από τον πατέρα του.

Ο πατέρας του το κατάλαβε επειδή άκουσε τους γείτονες που το έλεγαν και έτσι πήρε την απόφαση να παρακολουθήσει τον γιο του. Έτσι ένα απόγευμα, ο πατέρας του Νικόλα τον ακολούθησε για να δει τι είναι αυτό που επηρεάζει την ζωή του Νικόλα. Ο Νικόλας πήγαινε στους αγαπημένους του φίλους όπως κάθε μέρα. Εκεί άρχισαν να κάνουν τα καθημερινά πράγματα που είχαν συνηθίσει: να καπνίζουν, να δέρνουν τα παιδιά, να ενοχλούν τους περαστικούς και άλλα πολλά.

Όταν τον είδε ο πατέρας του, έπαθε σοκ, έμεινε άφωνος και κατάπληκτος από την στάση του γιου του. Κάθισε λίγη ώρα και παρακολούθησε τα παιδιά. Κάποια στιγμή δεν άντεξε γιατί είδε τον Νικόλα να χτυπάει ένα παιδί χωρίς λόγο και αιτία. Σιγά-σιγά άρχισε να πλησιάζει τον Νικόλα και με νεύρα τον φώναξε. Ο Νικόλας γύρισε απότομα και είδε τον πατέρα του θυμωμένο και φοβήθηκε.

-Γιατί βράς το παιδί; Τι είναι αυτό που κρατάς στο χέρι σου; Ποια είναι αυτά τα παιδιά που κάνεις παρέα;

Τα παιδιά όταν είδαν τον πατέρα του Νικόλα τόσο εξαγριωμένο, φοβήθηκαν και το έβαλαν στα πόδια. Ο Νικόλας άφησε το μικρό παιδάκι που πριν λίγο χτυπούσε και αυτό έφυγε κλαίγοντας και με λυγμούς.

-Λοιπόν Νικόλα μου χρωστάς μια εξήγηση.

Είπε ο πατέρας του.

Ο Νικόλας χαμήλωσε το κεφάλι του για να μην κοιτάξει τον πατέρα του στα μάτια.

-Σήκωσε το κεφάλι σου Νικόλα και κοίταξε με στα μάτια. Γιατί χτυπούσες το παιδί χωρίς να φταίει σε τίποτα;

Ο Νικόλας παρέμεινε σιωπηλός.

-Απάντησε μου.

Ο Νικόλας δεν είχε κάποια απάντηση να του δώσει γιατί ένιωθε ντροπή.

-Απάντησε μου τουλάχιστον ποια είναι αυτά τα παιδιά και από πότε κάνεις παρέα μαζί τους;

-Είναι οι καλύτεροι μου φίλοι, μπαμπά.

-Πόσο καιρό τους γνωρίζεις για να πεις ότι είναι οι καλύτεροι σου φίλοι, Νικόλα; Πες μου. Αν ήταν οι καλύτεροι σου φίλοι δεν θα σε παρέσερναν σε τέτοια πράγματα.

-Μα μπαμπά δεν κάνουμε τίποτα κακό.

-Πριν που χτυπούσες το παιδί ήταν σωστό; Και τι είναι αυτό που κρατάς στα χέρια σου; Τσιγάρο είναι; Δεν μπορεί!!!

Ο Νικόλας δεν μιλούσε.

-Αυτή η σιωπή δεν μου αρέσει. Από πότε καπνίζεις Νικόλα, από πότε;

Φώναξε ο πατέρας του.

-Μην μου μιλήσεις δεν θέλω να ακούσω τίποτα. Και που βρίσκεις εσύ τα λεφτά και αγοράζεις πακέτο;

Περίμενε λίγο αλλά δεν πήρε απάντηση.

-Μην μιλήσεις καθόλου τόσα χρόνια δουλεύω τόσο σκληρά για να μην σου λείπει τίποτα και αυτό είναι το ευχαριστώ από εμένα; Εγώ τόσο καιρό σου δίνω λεφτά για να φας ενώ εσύ καπνίζεις. Δεν το χωράει ο νους μου. Δεν το περίμενα ποτέ από εμένα. Με απογοήτευσες.

Υπήρξε σιωπή ανάμεσα στον πατέρα με τον γιο μέχρι που ο πατέρας πήρε μια απόφαση.

-Αφού είσαι τόσο άντρας, μόλις τελειώσεις το γυμνάσιο θα αρχίσεις να δουλεύεις για να βγάζεις το δικό σου μισθό, έτσι ώστε να μπορείς να αγοράσεις το πακέτο με τα τσιγάρα σου, αλλά μέχρι

τότε κομμένο το χαρτζιλίκι από εμένα! Εγώ δεν μπορώ άλλο να σε φροντίζω. Ήρθε η ώρα να φροντίσεις τον εαυτό σου μόνος σου. Από ότι κατάλαβα είσαι ικανός για να το κάνεις αυτό.

-Μα μπαμπά...

Προσπάθησε να δικαιολογηθεί ο Νικόλας.

-Η συζήτηση έληξε εδώ. Αυτή είναι η απόφαση μου και καλά θα κάνεις να την δεχτείς και εσύ. Μετά από αυτό ο πατέρας του άρχισε να φεύγει προς το σπίτι του θλιμμένος, γι' αυτό που αντίκρισε εκείνη την ημέρα.

Ο Νικόλας καθόταν για εβδομάδες να σκεφτεί. Καθώς περνούσαν οι μέρες, ο Νικόλας σκεφτόταν ακόμα περισσότερο στα λόγια του πατέρα του και δεν μπορούσε να καταλάβει την αντίδραση του. Αυτό που είχε συνέχεια στην σκέψη του ο Νικόλας ήταν πως θα πήγαινε για δουλειά και πως δεν θα τα κατάφερνε γιατί δεν γνώριζε τι πάει να πει δουλειά.

Και πράγματι μόλις τελείωσε το γυμνάσιο, ο πατέρας του, ο Σπύρος, τον περίμενε να γυρίσει σπίτι από το σχολείο. Μόλις ο Νικόλας γύρισε σπίτι του είπε ο πατέρας του:

-Νικόλα, έλα εδώ.

Ο Νικόλας χωρίς να χάσει δεύτερη ευκαιρία πήγε γρήγορα και έκατσε κοντά στον πατέρα του.

-Αύριο Νικόλα θα ξεκινήσεις να δουλεύεις.

Είπε αποφασιστικά ο πατέρας του.

-Μπαμπά ελπίζω να μην το εννοείς!

Είπε κατάπληκτος ο Νικόλας.

-Το εννοώ Νικόλα, έτσι κι αλλιώς είσαι ο μεγαλύτερος από τα αδέρφια σου. Εγώ δεν μπορώ να σας αναθρέψω όλους, με το ζόρι τα βγάζω πέρα.

-Μα πατέρα..

Διαμαρτυρήθηκε ο Νικόλας.

-Αυτό που σου λέω Νικόλα, δεν ακούω τίποτα άλλο. Φτάνει. Αρκετά πια.

Ο Νικόλας δεν μπορούσε καν να διαμαρτυρηθεί για να βρει το δίκιο του. Σκέφτηκε όμως πως μια ολόκληρη οικογένεια δεν

μπορεί να μεγαλώσει έτσι εύκολα και έτσι πήρε την απόφαση να ξεκινήσει να δουλεύει.

Η πρώτη μέρα στην δουλειά ήταν πολύ δύσκολη γι' αυτόν. Κουράστηκε πάρα πολύ μέχρι να βρει το ρυθμό της δουλειάς. Όταν τελείωσε η μέρα και πήρε τα πρώτα του λεφτά στα χέρια, κατάλαβε πως η τόση κούραση, αξίζει γιατί ανταμείβεται.

Τελικά ο Νικόλας άρχισε να δουλεύει καθημερινά και ήταν ικανοποιημένος με τον εαυτό του επειδή τα έβγαζε πέρα μόνος του και βοηθούσε τον πατέρα του. Η καθημερινότητα του Νικόλα ήταν ίδια, δουλειά, σπίτι και ξανά από την αρχή. Όμως κάτι είχε αλλάξει. Ο Νικόλας είχε σταματήσει να κάνει παρέα με τα παιδιά που είχε γνωρίσει τυχαία στο δρόμο, μετά από εκείνη την ημέρα που τον έπιασε ο πατέρας του να κάνει άσχημες πράξεις.

Τα χρόνια πέρασαν μέχρι που ο Νικόλας είχε φτάσει στην ηλικία των 20 χρόνων. Τότε ήταν το συγκλονιστικό για όλη την οικογένεια αλλά ιδιαίτερα για τον Νικόλα. Ήταν άρρωστος για εβδομάδες που δεν μπορούσε να σηκωθεί από το κρεβάτι του, όταν πήγε στο γιατρό και του είπε πως έχει κρουολογήσει και πως έχει ένα σοβαρό πρόβλημα με τους πνεύμονες επειδή καπνίζει από μικρή ηλικία και ειδικότερα όταν ξεκίνησε το κάπνισμα βρισκόταν στην ανάπτυξη. Αυτό μπορεί να του στοιχήσει τη ζωή του αλλά για να τον σώσουν πρέπει να κάνει επείγοντως εγχείρηση. Μόλις το άκουσε η μητέρα του ξέσπασε σε κλάματα.

-Δεν μπορώ να το πιστέψω, ο Νικόλας μου, το παιδί μου;

-Ηρεμήστε κυρία μου, σας λέμε πως δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, απλώς θα κάνει μια απλή εγχείρηση.

Οι γονείς για να σώσουν το παιδί τους θα έκαναν τα πάντα. Χωρίς να σκεφτούν την οικονομική δυσκολία που είχαν. Η απόφαση τους ήταν γρήγορη και η απάντηση τους προς τον γιατρό ήταν πως δέχτηκαν να γίνει το χειρουργείο.

Η μητέρα του, έλεγε στον Νικόλα για να τον ενθαρρύνει.

-Νικόλα μου τίποτα δεν θα συμβεί, εσύ θα κοιμάσαι και δεν θα νιώσεις τίποτα απολύτως.

-Ησύχασε όλα θα πάνε καλά, μην ανησυχείς.

Του έδινε κουράγιο ο πατέρας του.

Ο Νικόλας μπήκε μέσα στο χειρουργείο και δεν ένιωθε τίποτα. Απλά σκεφτόταν. Άνοιξε τα μάτια του και είδε ένα άσπρο τοπίο. Ο Νικόλας φώναξε:

-Είναι κανείς εδώ;

Προχώρησε μερικά βήματα αλλά δεν έβλεπε κανέναν. Ξαφνικά είδε μια σκιά από μακριά να έρχεται προς το μέρος του. Μόλις έφτασε κοντά του, του είπε:

-Γεια σου Νικόλα, τι κάνεις;

-Μα εσύ είσαι ένας άγγελος, δεν είναι δυνατόν!!! Πέθανα; Πες μου, θέλω να ξέρω.

-Εγώ λέγομαι Μιχαήλ και όχι Νικόλα δεν έχεις πεθάνει.

-Μα που βρίσκομαι;

-Βρίσκεσαι στον παράδεισο. Εμένα με έστειλε ο κύριος. Θα ήθελα να σου δείξω κάτι αν μπορείς ακολούθησε με.

-Άρα έχω πεθάνει.

-Όχι, Νικόλα.

Του είπε ήρεμα ο Μιχαήλ.

-Βρίσκεσαι σε ένα όνειρο απλώς θέλουμε να σου δείξουμε κάποια πράγματα.

Ο Νικόλας χωρίς δεύτερη σκέψη πήγε με τον άγγελο Μιχαήλ.

-Νικόλα, άκουσε με. Θέλουμε να κοιτάξεις γύρω σου και θα δεις την ζωή σου να περνάει σιγά-σιγά για να μπορέσεις να καταλάβεις πια ήταν τα λάθη σου και ποιες οι καλές σου και όμορφες στιγμές σου.

Ο Νικόλας είδε την ζωή του να περνάει τόσο γρήγορα από μπροστά του, καταλαβαίνοντας το λάθος του. Ξαφνικά ο Νικόλας είδε πολλούς αγγέλους γύρω του, με τόσο μεγάλα φτερά και τόσο αστραφτερά που τον έκαναν να τα θαυμάζει για ώρες. Όταν όλοι οι άγγελοι έκαναν έναν κύκλο γύρω του, του είπαν έναν ύμνο.

Χαρά, ευτυχία είναι η ζωή

Χωρίς λάθη δεν μπορεί

Ο κύριος ακούει

Και συγχωρεί

Αγάπα, εκτίμα

Τον άνθρωπο το καλό

Η ζωή

Είναι όμορφη

Αν είμαστε όλοι μαζί.

Ξαφνικά, μέσα σ' αυτό το μαγευτικό τοπίο των αγγέλων κάτι μαύρο άρχισε να ξεδιπλώνεται, το οποίο ήταν ο δαίμονας που καλούσε τον Νικόλα για να δει την πραγματική του ζωή. Ο Νικόλας περίεργος γι' αυτή την στάση του δαίμονα τον ακολούθησε.

-Κοίταξε εδώ να δεις την πραγματική ζωή σου.

Ο Νικόλας το είδε αλλά δεν κατάλαβε τι συμβαίνει. Έδειχνε το άκρως αντίθετο από αυτό που του είχε δείξει ο άγγελος Μιχαήλ. Κάποια στιγμή άρχισαν να περικυκλώνονται γύρω του δαίμονες, θέλοντας να του πουν έναν ύμνο, όπως έκαναν και οι άγγελοι.

Η ζωή είναι ωραία

Όταν περνάς καλά

Η ζωή είναι ωραία

Όταν κάνεις απατεωνιές

Κοροϊδεύεις και χαλάς

Των άλλων τις χαρές.

Μετά από ένα λεπτό ένας διάδρομος χώρισε τους δαίμονες από τους αγγέλους με τον Νικόλα στην μέση. Ο διάδρομος αυτός οδηγούσε σε μια τεράστια πολυθρόνα με πολλά διαμάντια πάνω της. Κάποια στιγμή ο Θεός άρχισε να μιλάει στον Νικόλα και να του λέει:

-Είναι δική σου απόφαση..

-Ποια απόφαση πρέπει να πάρω; Δεν καταλαβαίνω.

-Θα πάρεις μια απόφαση για όλα όσα είδες. Ποια πιστεύεις ότι είναι η πραγματική σου ζωή και ποιο το σωστό για εσένα;

Ο Νικόλας χωρίς δεύτερη σκέψη επέλεξε τους αγγέλους. Μετά από αυτή την απόφαση άρχισε να απομακρύνεται από αυτό το όμορφο άσπρο τοπίο και άρχισαν να μαυρίζουν όλα γύρω του, μέχρι την στιγμή που άνοιξε τα μάτια του και αντίκρισε την οικογένεια του. Μόλις τους είδε όλους να βρίσκονται κοντά του,

χαμογέλασε και ένιωθε ευτυχισμένος. Αφού πέρασαν οι μέρες και βγήκε από το νοσοκομείο μια παράξενη αίσθηση τον έκανα να πάρει την απόφαση να κόψει το κάπνισμα. Ο Νικόλας δεν θυμόταν καθόλου το όνειρο που είχε δει τις ώρες που ήταν στο χειρουργείο.

Μετά από αυτήν την πράξη του ο Μιχαήλ τον έβλεπε από ψηλά και ήταν χαρούμενος για την αλλαγή στην ζωή του Νικόλα.

*Κωσταντίνα Τσιροπούλου – Γκρασιέλα Τότσι
Μαθήτριες της Α΄ Γυμνασίου*

Στην Τσιγάρ-σίτι

Πέρα μακριά, σε μια πόλη που ονομαζόταν Τσιγαρσίτη, ζούσε ένας επιστήμονας, ο Μάικ. Ο Μάικ ήταν μοναχικός άνθρωπος και κλεισμένος στον εαυτό του. Ποτέ δεν έβγαινε έξω να συναντήσει τον υπόλοιπο κόσμο. Μια μέρα λοιπόν, αποφάσισε να φτιάξει ένα ρομπότ που θα τον βοηθούσε στα πειράματά του και παράλληλα θα του κράταγε συντροφιά. Το κατασκεύασε πράγματι και ύστερα από λίγο καιρό, από απλοί συνεργάτες, έγιναν αχώριστοι φίλοι. Το ρομπότ, όση ώρα περνούσε με τον επιστήμονα, τόσο περισσότερα ανθρώπινα συναισθήματα αποκτούσε. Πράγματι, όσο απίθανο και να ακούγεται, έμοιαζε με ανθρώπινη ψυχή. Μέρα με την ημέρα, το ρομπότ μάθαινε να κάνει καινούργιες δουλειές, όπως το να πλένει, να σκουπίζει, να μαγειρεύει, ακόμα και να βγαίνει έξω για ψώνια. Έτσι λοιπόν, κάθε Τετάρτη που έβγαινε για να αγοράζει τα απαραίτητα τρόφιμα, στο γυρισμό τον περίμενε κάτι απίστευτο.

Στην Τσιγαρσίτη κυκλοφορούσε ένας παράνομος πωλητής τσιγάρων. Το ρομπότ, παίρνοντας τη στροφή στη γωνία για να φτάσει στο πατρικό του, συναντά τυχαία τον παράνομο και εκείνος προσπαθεί να το πείσει με παρακάλια να αγοράσει ένα τσιγάρο και -σε αντάλλαγμα- του υπόσχεται ότι θα τον βοηθήσει σε οτιδήποτε χρειαστεί. Το ρομπότ τότε, χωρίς να το καλοσκεφτεί, παίρνει το τσιγάρο και πηγαίνει να κρυφτεί για να μην τον δει ο φίλος του ο Μάικ. Όταν το δοκίμασε, διαπίστωσε πως του άρεσε πραγματικά και έτσι άρχισε με τον καιρό να αγοράζει συστηματικά τσιγάρα, φτάνοντας στα δύο πακέτα την ημέρα. Η μηχανή συνεχώς κάπνιζε μέχρι που έπαθε βλάβη και ήρθε το τέλος της. Ο Μάικ τρελάθηκε μόλις είδε τον φίλο του νεκρό και ορκίστηκε μες στη θλίψη του να εκδικηθεί όλους τους καπνιστές. Για να το καταφέρει όμως αυτό, έπρεπε να βάλει στο κόλπο αυτό που τους άρεσε περισσότερο να κάνουν, δηλαδή το κάπνισμα. Με αυτή την έμπνευση έφτιαξε ένα τσιγάρο "τρέλας". Όλοι οι καπνιστές άρχισαν να το δοκιμάζουν και μέσα σε δέκα δευτερολέπτου τους έβλεπες να κάνουν τα πιο τρελά πράγματα, ακόμα και να πληγώνουν τους συνανθρώπους τους. Και επειδή ο επιστήμονας δεν το επεξεργάστηκε σωστά, ο

καπνός επηρέασε και τους μη καπνιστές, με αποτέλεσμα όλα τα πλάσματα της φύσης, άνθρωποι και ζώα, να καπνίζουν ασταμάτητα. Ο Μάικ λυπήθηκε για ό,τι προκάλεσε και με κάθε τρόπο προσπαθούσε να σταματήσει αυτό που γινόταν έξω, όμως ήταν πλέον πολύ αργά. Εξαιτίας του η ανθρωπότητα κινδύνεψε από αρρώστιες και κακίες. Κάθε μέρα πέθαιναν πολλοί άνθρωποι από σοβαρές επιδημίες που κυκλοφορούσαν. Μέχρι που κάποια μέρα σταμάτησε να γεννιέται και να πεθαίνει ο άνθρωπος. Μονάχα ο Μάικ και όλοι οι νεκροί οργανισμοί απέμειναν στη γη. Τότε έπεσε σε βαθιά κατάθλιψη που με την κατασκευή του κατέστρεψε κάθε ζωή στον πλανήτη. Δεν έτρωγε, δεν έπινε, δε μιλούσε. Κάθε μέρα προσπαθούσε να διορθώσει το μοιραίο λάθος του. Νοιαζόταν περισσότερο για τους ανθρώπους και τα ζώα που αφάνισε, παρά για τον εαυτό του.

Μετά από πολλούς μήνες που δεν έδινε ενέργεια στο σώμα του, δεν είχε δυνάμεις να επιζήσει και πέθανε. Ξαφνικά, μετά από αυτό, όλοι -άνθρωποι και ζώα- ζωντάνεψαν. Ήταν θαύμα ακόμα και για τους ίδιους. Όλοι οι άνθρωποι από εκείνη τη στιγμή θαύμαζαν τον επιστήμονα που τους έσωσε τις ζωές. Έτσι, προς τιμήν του, κανείς δεν ξανακάπνισε ποτέ. Άρχισαν μάλιστα να τρώνε υγιεινά και να αθλούνται για να έχουν ποιοτική ζωή. Ο Μάικ τα έβλεπε όλα αυτά απ' τον παράδεισο και τότε άρχισε να συνειδητοποιεί ότι το φάρμακο για την ψυχή και την καρδιά είναι η καλοσύνη που χαρίζεις στον συνάνθρωπό σου. Πάντα πρέπει να αγαπάς, να σκέφτεσαι και να βοηθάς τους ανθρώπους γύρω σου, όχι βέβαια περιμένοντας να στο ανταποδώσουν αλλά μόνο και μόνο από την ανάγκη σου να προσφέρεις.

*Νίκη Νικολοπούλου-Βανέσσα Ποπ
Μαθήτριες της Α' Γυμνασίου*

Οι Πέντε Φίλοι

Μια φορά και έναν καιρό, πριν από κάποια χρόνια, σε ένα μικρό χωριό κυκλοφορούσε μία συμμορία από καπνιστές. Ο αρχηγός της συμμορίας αυτής, ήταν ο Παύλος ο Μέρμηγκας. Τα υπόλοιπα μέλη ήταν η Νόννη η χελώνα, ο Πίπης ο λαγός, ο Ράμπο ο κροκόδειλος και ο Μικρός σπουργίτης, ο οποίος δεν τολμούσε να καπνίσει μιας και ήξερε πως το κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία.

Ζούσαν σε μία μικρή ξύλινη καλύβα, η οποία ήταν έτοιμη να καταρρεύσει λόγω της ηλικίας της. Αυτοί οι πέντε φίλοι γνωρίστηκαν εντελώς τυχαία. Μια μέρα λοιπόν, καθώς περπατούσε η Νόννη η χελώνα, της επιτέθηκε ο Ράμπο για να τη ληστέψει. Τότε επενέβη ο Πίπης, που περνούσε εντελώς τυχαία από εκεί και επιχείρησε να τη σώσει. Ο Ράμπο, μετά απ' αυτό, μετάνιωσε για την πράξη του, ζήτησε συγγνώμη και συμφιλιώθηκαν μεταξύ τους. Μάλιστα έγιναν στη συνέχεια και οι τρεις πολύ καλοί φίλοι. Σε μία βόλτα τους, καθώς περπατούσαν, είδαν ξαφνικά ένα μικρό σπουργίτη με σπασμένο φτερό να ζητάει βοήθεια. Οι τρεις φίλοι έτρεξαν αμέσως να τον βοηθήσουν, αλλά πριν από αυτούς είχε καταφθάσει ο Παύλος. Αφού βοήθησαν από κοινού το μικρό σπουργίτη να γίνει καλά, συνειδητοποίησαν ότι δεν είχαν τίποτα να μοιράσουν και αποφάσισαν να πορευτούν και οι πέντε μαζί.

Ο Μέρμηγκας όμως, από ό, τι φάνηκε, ήταν κακή επιρροή για τους άλλους. Κατάφερε να τους παρασύρει όλους ώστε να αρχίσουν το κάπνισμα. Ο μόνος που δεν επηρεάστηκε, ήταν ο μικρός σπουργίτης, ο οποίος ήταν πιο ώριμος και καταλάβαινε τις συνέπειες του καπνίσματος, δηλαδή ήξερε ότι έκανε κακό στην υγεία.

Παρατηρώντας τη συμπεριφορά τους, αντιλήφθηκε πως ο Μέρμηγκας δεν ήταν κατάλληλος για την παρέα τους. Ο Μικρός σπουργίτης προσπαθούσε να τους βάλει στον σωστό δρόμο

συμβουλεύοντάς τους να το κόψουν. Όμως οι φίλοι του-δυστυχώς- δεν τον άκουγαν.

Μία μέρα λοιπόν, ο λαγός αρρώστησε βαριά και οι φίλοι του τον μετέφεραν αμέσως στο νοσοκομείο. Αποδείχτηκε πως έπασχε από μια αγιάτρευτη νόσο. Όλοι στην παρέα ήταν απελπισμένοι γιατί ο λαγός θα πέθαινε. Δεν ήξεραν τι να κάνουν για να τον βοηθήσουν! Μετά το γεγονός αυτό, που -για να λέμε την αλήθεια- τους κλόνισε, πήραν την απόφαση και έκοψαν το κάπνισμα. Τότε μόνο θυμήθηκαν τα λόγια του σπουργίτη και παραδέχτηκαν πως έκαναν πολύ μεγάλο λάθος που κάπνιζαν μέχρι εκείνη τη στιγμή. Σιγά- σιγά ,κι όσο ο καιρός περνούσε, ο λαγός καλυτέρευσε και στο τέλος γιατρεύτηκε σαν από θαύμα. Η χαρά των φίλων του ήταν απερίγραπτη!

Και έτσι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!...

*Πάολα Ντερβισάη,
Θανάσης Σκουτέρης,
Μαρίνος Σταυριανίδης,
Κωνσταντίνος Ντεβες
Μαθητές Α΄ Γυμνασίου*

Για το κορίτσι των ονείρων του...

Στο σχολείο του Κωστή γίνεται ένας διαγωνισμός φωτογραφίας κατά του καπνίσματος. Ο Κωστής, ο Χρίστος και ο Πέτρος αποφασίζουν να πάρουν μέρος.

-Ξέρετε τι λέω; Να πάμε το απόγευμα σε εκείνο το γκρεμισμένο σπίτι και να ζωγραφίσουμε με τα σπρέι ή να γράψουμε με αυτά διάφορα συνθήματα.

-Φίλε ηρέμησε, ωραία η ιδέα σου αλλά δεν έχουμε σπρέι.

-Κωστή θα σε πάει η μάνα σου το απόγευμα να αγοράσεις;

-Δεν έχω κανένα πρόβλημα, και ούτε η μάνα μου νομίζω θα έχει.

-Είδες Πέτρο; Λύθηκε το θέμα.

-Καλά, εγώ θα φέρω τη μηχανή, ο Κωστής τα σπρέι και εσύ Χρίστο θα βάλεις το καλλιτεχνικό σου ταλέντο και θα το κερδίσουμε σίγουρα το βραβείο! Τα λέμε το απόγευμα.

-Κάτσε ρε Πέτρο που πας;

-Να προλάβω τα μαγαζιά να αγοράσω φιλμ για τη μηχανή γιατί το απόγευμα έχω φροντιστήριο.

Όμως το απόγευμα ήρθε και ο Πέτρος δεν φάνηκε καθόλου. Ο Χρίστος με τον Κωστή έκαναν ότι ήταν να κάνουν σχετικά με τα χρώματα στον τοίχο και πραγματικά το αποτέλεσμα ήταν υπέροχο. Ο Πέτρος δεν φάνηκε ούτε την επόμενη μέρα.

Όταν ο Χρίστος με τον Κωστή πήγαν ξανά στο σπίτι για να φωτογραφίσουν το τοίχο με τα συνθήματα είδαν τον Πέτρο μαζί με μια παρέα παιδιών να καταστρέφουν ότι εκείνοι είχαν φτιάξει με κόπο. Εκεί στο βάθος ο Κωστής με τον Χρίστο είδαν τον Πέτρο αγκαλιά με μια κοπέλα, να καπνίζει. Τους είδε και εκείνος και τους πλησίασε.

-Γεια σας, δεν θα πιστέψετε τι μου συνέβη, εκεί στο κατάστημα που πήγα να αγοράσω φιλμ γνώρισα το κορίτσι των ονείρων μου. Η Στέλλα καπνίζει και μου έδειξε πως δεν είναι τίποτε κακό.

Όσο ο Πέτρος μιλούσε, τα αγόρια τον άκουγαν αλλά δεν τον κοίταζαν. Κοίταζαν την δουλειά τους η οποία είχε καταστραφεί

από βρισιές και νεκροκεφαλές. Την ίδια στιγμή όμως η Στέλλα φιλούσε- χωρίς να την βλέπει ο Πέτρος ένα άλλο αγόρι.

-Γύρνα ρε να δεις τι κάνει το κορίτσι των ονείρων σου.

Ο Πέτρος γύρισε και ότι είδε τον έκανε να κοκκινίσει.

-Ε παιδία σας ζητώ συγγνώμη για όλα.

-Πέτρο δεν φτάνει η συγγνώμη σου.

Τότε ο Πέτρος έτρεξε, έπιασε στα χέρια του ένα σπρέι και έγραψε με κόκκινα γράμματα στον τοίχο: Κάπνισμα! Αδερφός του καρκίνου!

Ύστερα από αυτήν την περιπέτεια τα αγόρια τα βρήκαν, έβγαλαν φωτογραφία τον τοίχο και πραγματικά κέρδισαν το βραβείο!

*Παντελή Θεώνη
Μαθήτρια Β Γυμνασίου*

Μια μικρή φωνή διαμαρτυρίας

Κατοικώ στο Σχοινοχώρι και είμαι μαθητής της Α΄ Γυμνασίου. Θα ήθελα να σας εκθέσω το παράπονό μου καθώς και τη δίκαιη οργή μου απέναντι στη δημοτική αρχή, όσον αφορά στην-δήθεν-εφαρμογή του αντικαπνιστικού νόμου.

Σε όλες-ανεξαιρέτως- τις καφετέριες, ο νόμος καταστρατηγείται, παρόλο που πάνω στα τραπέζια υπάρχουν ταμπελίτσες που γράφουν «NO SMOKING» με τη συνοδεία βέβαια της απαραίτητης τσιγαροθήκης! Η ατμόσφαιρα είναι αποπνικτική.

Όταν εκφράσαμε στον αντιδήμαρχο τη δυσαρέσκειά μας σχετικά με την απουσία της δημοτικής αστυνομίας, ξέρετε ποια ήταν η απάντηση; «Κάνουμε τα στραβά μάτια διότι τα μαγαζιά δεν πάνε καλά».

Όμως εγώ κύριοι πιστεύω ότι τα μαγαζιά δεν πάνε καλά γιατί υπάρχει κρίση. Διότι ο μισθός των πολιτών μειώθηκε δραματικά και όλοι έχουμε περιοριστεί στα απολύτως αναγκαία. Δεν είδα να διαμαρτύρονται οι επιχειρηματίες στην πολιτεία γι' αυτές τις μειώσεις. Αντίθετα, το χαίρονται κι όλες γιατί ωφελούνται οι ίδιοι πληρώνοντας χαμηλότερα μεροκάματα.

Ας μην προσπαθούν λοιπόν άλλο να προσελκύσουν πελάτες χρησιμοποιώντας αθέμιτα μέσα και παίζοντας με την υγεία μας και ο δήμαρχος ας πάψει να τους υποστηρίζει και ας ξεκινήσει επιτέλους να εφαρμόζει τους νόμους, για το καλό όλων μας.

*Σπύρος Ταραντίλης
Μαθητής της Α΄ Γυμνασίου*

Το κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία

Στις μέρες μας πολλοί άνθρωποι καπνίζουν. Παρόλο που τα πακέτα έχουν προειδοποιήσεις εμείς συνεχίζουμε να καπνίζουμε. Το κάπνισμα μπορεί να προκαλέσει βλάβες στους πνεύμονες και την καρδιά. Ένας καπνιστής έχει περισσότερες πιθανότητες να νοσήσει από ασθένειες όπως ο καρκίνος του πνεύμονα, οι καρδιοπάθειες, η βρογχίτιδα από ό,τι ένας μη καπνιστής. Τα τσιγάρα περιέχουν πολλές χημικές ουσίες. Πολλές οι οποίες είναι εξαιρετικά βλαβερές. Η νικοτίνη- για παράδειγμα- είναι ναρκωτική (εξαρτησιογόνος) ουσία. Επιδρά στον εγκέφαλο αλλά και γενικότερα στο νευρικό σύστημα. Εξαιτίας αυτού, οι καπνιστές εθίζονται και δυσκολεύονται να σταματήσουν το κάπνισμα. Η κατανάλωση νικοτίνης επιφέρει αύξηση του καρδιακού παλμού και στένωση των αιμοφόρων αγγείων. Κατά συνέπεια οι καπνιστές συχνά πάσχουν από καρδιαγγειακά νοσήματα. Η πίσσα συσσωρεύεται στους πνεύμονες όταν κρυώνει ο καπνός. Περιέχει περισσότερες από 1.000 χημικές ουσίες, ορισμένες από τις οποίες ενοχοποιούνται για την εμφάνιση καρκίνου. Η πίσσα προκαλεί επίσης ερεθισμό και στένωση του αεροφόρου οδού. Για αυτό έχουμε κάποιους να έχουν τον χαρακτηριστικό βήχα του καπνιστή, το λεγόμενο τσιγαρόβηχα. Το μονοξείδιο του άνθρακα είναι ένα δηλητηριώδες αέριο. Παίρνει τη θέση του οξυγόνου στο αίμα και παρεμποδίζει τη μεταφορά της ποσότητας του οξυγόνου που απαιτείται για την ομαλή λειτουργία των κυττάρων. Το κάπνισμα σε κλειστούς χώρους προξενεί προβλήματα και σε μη καπνιστές, γιατί αυξάνεται η συγκέντρωση των ουσιών του καπνού στον αέρα. Τα παιδιά που οι γονείς τους καπνίζουν, εμφανίζουν συχνότερα λοιμώξεις του αναπνευστικού συστήματος σε σχέση με τα παιδιά των μη καπνιστών. Όταν ένας άνθρωπος που δεν καπνίζει, εκτίθεται καθημερινά στον καπνό των άλλων, έχει αυξημένες πιθανότητες να «χτυπηθεί» από καρκίνο των οργάνων του αναπνευστικού συστήματος.

Το στοίχημα του αδελφού

Ήταν μια φορά κι έναν καιρό δύο αδέρφια , πολύ αγαπημένα μεταξύ τους. Δεν είχαν μεγάλη διαφορά ηλικίας, γι' αυτό και ήταν πολύ δεμένα. Είχαν μεγαλώσει σχεδόν μαζί .Αλλά υπήρχε κάτι για το οποίο μάλωναν συνέχεια και κάθε μέρα.

Ο ένας από τους δύο, ο μεγαλύτερος, είχε μια συνήθεια που ο άλλος μισούσε: κάπνιζε πολύ. Ο μικρός του αδελφός δεν άντεχε να τον βλέπει να καταστρέφει την υγεία του, στεναχωριόταν πάρα πολύ. Δεν ήξερε τι να κάνει για να τον πείσει να το σταματήσει. Ορισμένες φορές του έκρυβε τα τσιγάρα ή του τα πετούσε. Αλλά ούτε με τη τακτική αυτή άλλαζε κάτι.

Κατά καιρούς, ο μεγαλύτερος αδελφός έβηχε εξαιτίας του καπνίσματος, με αποτέλεσμα να ταλαιπωρείται . Έτσι ο μικρότερος αποφάσισε να κάνει κάτι πιο δραστικό μήπως και καταφέρει να τον να τον βοηθήσει

Έψαξε στο internet και βρήκε διάφορες πληροφορίες και σχετικά βίντεο που αφορούν ασθένειες που προκαλεί το κάπνισμα. Ένα μάλιστα από τα βίντεο ήταν ρεαλιστικό και με πολλές λεπτομέρειες. Παρακολουθώντας το, ο μεγαλύτερος αδελφός τρόμαξε κι έτσι αποφάσισε να κόψει το κάπνισμα και να σταματήσει τους τσακωμούς με τον αδελφό του.

Έτσι τα δύο αδέρφια συνέχισαν να ζουν ευτυχισμένα , αγαπημένα και χωρίς την άσχημη μυρωδιά του τσιγάρου ανάμεσά τους.

*Ηλίας-Ραφαήλ Γυρμής
Μαθητής της Α' Γυμνασίου*

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΓΕΛΙΑ

Δύο φίλοι συζητούν:

-Καπνίζω πάρα πολύ παρόλο που διαβάζω ότι το κάπνισμα κάνει κακό στην υγεία. Τι να κάνω;

-Κόψε το διάβασμα!!

Μια νεόπλουτη κυρία μπαίνει βιαστική και με πολύ ύφος σε ένα κατάστημα που πουλάει αντίκες. Ρίχνει μια ματιά τριγύρω και βλέπει κάτι αγαλματίδια από ελεφαντόδοντο.

-Πάρα πολύ όμορφα, λέει στον καταστηματάρχη. Κρίμα που έχει κιτρινίσει.

-Τι να κάνουμε κυρία μου; Φαίνεται πως ο μπαγάσας ο ελέφαντας, κάπνιζε πάρα πολύ!!

*Νίκη Νικοπολούλου - Βανέσσα Ποπ
Μαθήτριες της Α' Γυμνασίου*

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

*Όταν ρώτησαν την Κική Δημουλά τι είναι ποίηση είπε :
ρωτήστε τη σοφή την άγνοια. Είναι από τα πιο επηρμένα
μυστήρια, τα πιο αχανή, και μόνο ικανοποίηση στις
παρομοιώσεις δίνεις, αν πεις ότι η ποίηση είναι ένα μείγμα
εύγεστων δηλητηρίων σε χρυσά δελεαστικά ποτήρια, ή ότι
είναι ο πειρασμός, ο δαίμονας που μπαίνει ξαφνικά στο σώμα
του καυονικού, προκαλώντας ένα σεληνιασμό γόνιμο, ή ακόμα
ότι είναι ένα είδος ευθανασίας των πραγμάτων που υποφέρουν
μέσα μας, είτε ως ανικανοποίητα είτε ως προδομένα...*

*Είναι σαφώς μια υπόμνηση ότι η ποίηση ταλαντεύεται ανάμεσα
στο αιώνιο και στο εφήμερο, ακροβατεί ανάμεσα στο
αναλλοίωτο και στο μεταβαλλόμενο, στο αθάνατο και στο
θνητό .Και ίσως τελικά η Ποίηση να είναι ο ανθρώπινος
Δούρειος ίππος, το μυστικό προγεφύρωμα ανάμεσα σ' αυτούς
τους δυο κόσμους. Ένα πάντως είναι σίγουρο: Η Ποίηση από
την πρώτη της εμφάνιση ως την ώρα που γράφονται αυτές οι
αράδες, απέκτησε φανατικούς φίλους και ορκισμένους εχθρούς.
Άλλοι την είδαν ως πράξη ερωτική κι άλλοι ως μια πράξη
απόγνωσης. Άλλοι και τα δύο. Πράξη ερωτική και συνάμα
πράξη απόγνωσης. Μερικοί την αγάπησαν με πάθος κι άλλοι
τη θεώρησαν πολυτέλεια σαλεμένων μυαλών*

Στο τρελογιατρό!!!!

Κανένας δεν πρέπει να αρχίζει το τσιγάρο
γιατί μοιάζει με εργοστασίου φουγάρο,
Καπνό βγάζει βλαβερό
και είναι για την υγεία μας κακό.
Το τσιγάρο είναι εθιστικό
πιο πολύ κι απ' το πιοτό,
μας αρρωσταίνει μας γερνάει
και ασθένειες πολλές «γεννάει»
Τώρα, όσοι το βρίσκουν απολαυστικό
μαζί κι αναζωογονητικό,
γρήγορα σε τρελογιατρό!
Αλλιώς θα 'χουν συνέπειες κακές,
καθώς και μη ανατρεπτικές,
με τη συνήθεια αυτή
που είναι ύπουλη πολύ,
αφού στην αρχή ευχαριστεί
αλλά μετά ακόμα και στο θάνατο οδηγεί.

*Δήμητρα Μπέτσιου
Μαθήτρια της Γ τάξης*

Νουθεσία

Το κάπνισμα είναι σοβαρό δεν έχω τι να πω
τα ξέρετε όλα εσείς είναι λάθος της ψυχής.
Μια φορά αν καπνίσεις δεν πρόκειται να ζήσεις
θα το κάνεις μια ζωή
και αν το σκεφτείς, δεν θα το σβήσεις στη στιγμή.

Η καρδιά σου θα είναι αδύναμη και το βήμα σου βαρύ
δεν θα μπορείς να παίζεις, σαν το μικρό παιδί.
Κι αν πάθεις κάτι δεν θα φταις εσύ
θα φταίει το τσιγάρο που σου άλλαξε την ζωή.

Αν από μικρός αρχίσεις δεν πρόκειται να σταματήσεις
και όταν μεγαλώσεις το σφάλμα σου θα νιώσεις

Για ένα μικρό ζώο;

Ήταν μια φορά και ένα καιρό, ένα ζωάκι που το λέγανε Τοτό. Το
μπαμπά του έβλεπε να καπνίζει, και δεν άντεχε άλλο να μυρίζει.
Μια μέρα λοιπόν ,είπε να ρωτήσει , γιατί το κάπνισμα είχε αρχίσει.

Ο μπαμπάς του, του απάντησε για μαγκιά , αλλά τελικά έχει
καταλήξει σε σκλαβιά. Στο τέλος το σταμάτησε , και τη ζωή του
κράτησε. Αυτό θα κάνω κι εγώ με τον δικό μου τον πατέρα , θα
του πω να σταματήσει
και θα του κόψω τον αέρα.

*Βαγγέλης Δαμάλας
Μαθητής της Α' Γυμνασίου*

Λέμε όχι

Γιατί...

Το κάπνισμα το συναντάς σε κάθε καφενείο που θα μπεις,
σε κάθε γήπεδο που θα παίξεις, το πόδι σου όπου πατάς.
Αλλά με τόσο καπνό, φίλε δεν θα αντέξεις,
μόνο κοίτα να μην μπλέξεις.

Το κάπνισμα είναι φοβερό, σε σύρει σε κάτι τραγικό,
σκοτώνει χιλιάδες ανθρώπους το λεπτό
και μάλιστα με θάνατο αργό, οδυνηρό.
Το κάπνισμα κοστίζει ακριβά αλλά ΟΧΙ μόνο σε λεφτά.

Μαρίνα Σχοινά
Μαθήτρια Β΄ Γυμνασίου

Γιατί

Εθισμοί υπάρχουν πολλοί στον κόσμο τον δικό μας
και μερικοί από αυτούς κάνουν κακό στον εαυτό μας.
Το κάπνισμα είναι ένας από αυτούς
τους τρομερούς εθισμούς.

Με το κάπνισμα τα δόντια κιτρινίζουν
αρχίζεις και χάνεις μαλλιά,
το κάπνισμα σου αλλάζει τα φώτα
και δυστυχώς δεν υπάρχει γιατρεία.

Εάν καπνίζεις,
καλά θα κάνεις να σταματήσεις.
Δεν υπάρχει πιθανότητα να ξεφύγεις
Σε λίγο θα ξαναρχίσεις να ξεροβήχεις.

Θεώνη Παντελή

Μαθήτρια Β΄ Γυμνασίου

Για τον μπαμπά μου!!!

Ο καπνός των τσιγάρων
με ενοχλεί τόσο πολύ,
που όταν βλέπω το μπαμπά μου
του το κόβω στο πι και φι!

Αχ να μπορούσα να του το πάρω
μα έλα που δεν μπορώ
γιατί το κάθε τσιγάρο το καπνίζει
ανά κάθε λεπτό.

Θεέ μου βοήθα το μπαμπά μου
να βάλει μυαλό
γιατί σε λίγο τα πνευμόνια του
θα μαυρίσουν από το καπνό.

Τελικά κατάλαβα
από αυτή την ιστορία
ότι εμείς τα μικρά παιδιά
μαθαίνουμε και χωρίς βιβλία.

*Βασιλική Λουκά
Μαθήτρια της Α' Γυμνασίου*

Συνειδητοποίηση

Το κάπνισμα είναι θάνατος
και το τσιγάρο πόνος
κι αν το καλοσκεφτείς
θα 'ναι μεγάλος φόβος

Τα Marlboro είναι βλαβερά
τα Fillmore πιο βαριά
τα Camel τα δυνατά είναι
και αυτά το ίδιο βλαβερά.

Τα Assos όμως ξεπερνούν
όλου του είδους τα κακά
σε στέλνουν στο νεκροταφείο
χωρίς να πεις το τελευταίο αντίο.

Αν καπνίσεις δεν θα ζήσεις
το λένε και οι γιατροί
και μην το λησμονήσεις.

*Θάνος Μπακλώρης
Μαθητής της Α' Γυμνασίου*

Στερνή γνώση.....

Δεν πρέπει να με κλάψετε
ούτε να με λυπηθείτε.
Τα 'θελα και τα 'παθα
μονάχα αυτό να πείτε.

Φταίω που δεν σας πίστεψα
να κόψω το τσιγάρο
μα πιο πολύ εκάπνιζα,
ήμουν σωστό φουγάρο.

Πάλεψα μέσα στη ζωή
σήκωσα τόσα βάρη
μα μόνο αυτός κατάφερε
τα νιάτα μου να πάρει.

Ευχή αφήνω καπνιστές
ΚΟΨΤΕ ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ,
η θέληση στον άνθρωπο
νικάει και το ΧΑΡΟ.

*Νίκη Νικολοπούλου-Βανέσσα Ποπ
Μαθήτριες Α' Γυμνασίου*

Ο αργός θάνατος

Να 'ξερες φίλε, να 'ξερες...
το κάπνισμα σκοτώνει
και ολάκερη τη ζωή σου τη σβήνει και τη λιώνει.

Να 'ξερες φίλε, να 'ξερες...
δεν πρέπει να καπνίζεις
γιατί αργά και σταθερά τη νιότη χαραμίζεις

Τέτοια ζωή-αλίμονο- θα είναι ανοησία
όταν το κάπνισμα νικά και βλάπτει
την υγεία .

Να ξέρεις, τη ζωή σου
αν θέλεις να κρατήσεις
πρέπει από Δευτέρα, να πάψεις να καπνίζεις.

Οπότε σκέψου καπνιστή
Τι λάθος πας να κάνεις
Και κόψτο το ρημάδι
Πριν άδικα πεθάνεις.

*Νίκος Μακρής- Ηλίας Θεοδωρόπουλος
Ηλίας Κονσολάκης Γιάννης Ασημακόπουλος
Μαθητές της Β' Γυμνασίου.*

Πλάνη

Τα τσιγάρα αναβοσβήνω
κάνω το πικρό γλυκό
και ο καπνός που πάει πάνω
φτιάχνει ένα μηδενικό

Φίλοι με ρωτούν τι κάνω
πώς τα πάω πώς περνώ
και εγώ ανάβω ένα τσιγάρο
και δεν ξέρω τι να πω

Το ταβάνι θα τρυπήσω
με το νου μου έξω θα βγω
μα ποιος μου 'βαλε στο χέρι
το τσιγάρο που κρατώ

Αχ ψυχή μου φαντασμένη
Και κορμί μου μοναχό
Αν εγώ δεν σας παντρέψω
Σαν τσιγάρο να καώ

*Θανάσης Σκουτέρης,
Πάολα Ντερβισάη,
Μαρίνος Σταυριανίδης
Μαθητές της Α' Γυμνασίου*

Το Παράπονο Του Καπνιστή

Μια φορά κι έναν καιρό, σε ένα ξέγνοιαστο χωριό
ζούσε ένας καπνιστής, που ήταν πολύ αντιπαθής.
Όλη μέρα με τσιγάρο, λες και κάπνιζε φουγάρο
και η ανάσα του βρωμούσε, για αυτό κανείς δεν του μιλούσε.

Κι όταν πήγαινε στο χορό, έφευγε όλο το χωριό
κι αυτός ο καημένος καθόταν παραπονεμένος.
Χρόνια πολλά περάσαν και οι νέοι πια γεράσαν
μα εκείνος δεν άλλαξε πολύ, γιατί ο καημένος
είχε χρόνια που έμοιαζε γερασμένος.

Και η γυναίκα, που στα νιάτα του αγαπούσε
τώρα ούτε μια στιγμή δεν τον κοιτούσε
αν κι εκείνη παλιά πολύ τον συμπαθούσε
όμως από το πολύ τσιγάρο, συνέχεια την παραμελούσε.

Φίλους παλιά είχε πολλούς,
μικρούς και μεγάλους χωρικούς
μα από το κάπνισμα το πολύ, τους είχε εγκαταλείψει
και αφάνταστα του είχαν λείψει.

Για αυτό μια μέρα κάθισε και σκέφτηκε
τα νιάτα πως περνάνε
και τα τσιγάρα τα πολλά,
τους νέους τους γερνάνε.

*Αρτεμης Γούναρη-Τσετσέκου
Μαθήτρια της Α' Γυμνασίου*

Φωνή Θάρρους

Τι να πεις και εσύ, φίλε καπνιστή
Το τσιγάρο είναι άσχημο πολύ!
Μέσα στα πνευμόνια καρκίνο προκαλεί,
Και η οσμή του είναι αφόρητη πολύ!
Δύσκολη είναι η αποφυγή
Διότι είναι συνήθεια δυνατή!
προκαλεί εθισμό και πάθος δυνατό
Καθώς η νικοτίνη δεν βγαίνει από το μυαλό
έχει πίσσα μέσα και άλλα τόσα κακά
που αν δεν προσέξεις θα έχεις προβλήματα ισχυρά .
Τέλος, στο τσιγάρο βάλτε ρε παιδιά,
Είμαι η Πέννυ και το φωνάζω δυνατά...

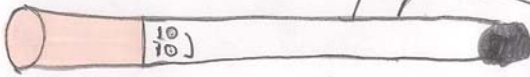
*Πέννυ Τάσaina
Μαθήτρια Α' Γυμνασίου!*

Γλυπτός Ιωάννου

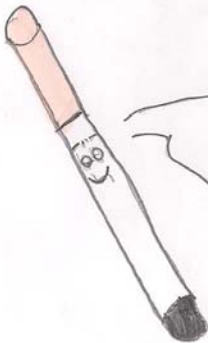
ΣΚΕΨΕΙΣ ... ΚΑΚΕΣ

Είμαι το τσιγάρο,
και είμαι αδελφό
σους ηνεύμονες του ανθρώπου
να ω και λειτουργώ

Τους κάνω μαύρους
και δεν μπορούν
κόλα να αναπνεύσουν
και έχει ως αποτέλεσμα
τη ζωή τους να συσχετίζονται

Ετσι καφετέρειες με σιωχθούν
από τους κλειδαίους της χάρους
αλλά όσοι με αγαπούν
στο τέλος θα "χαθούν"!!

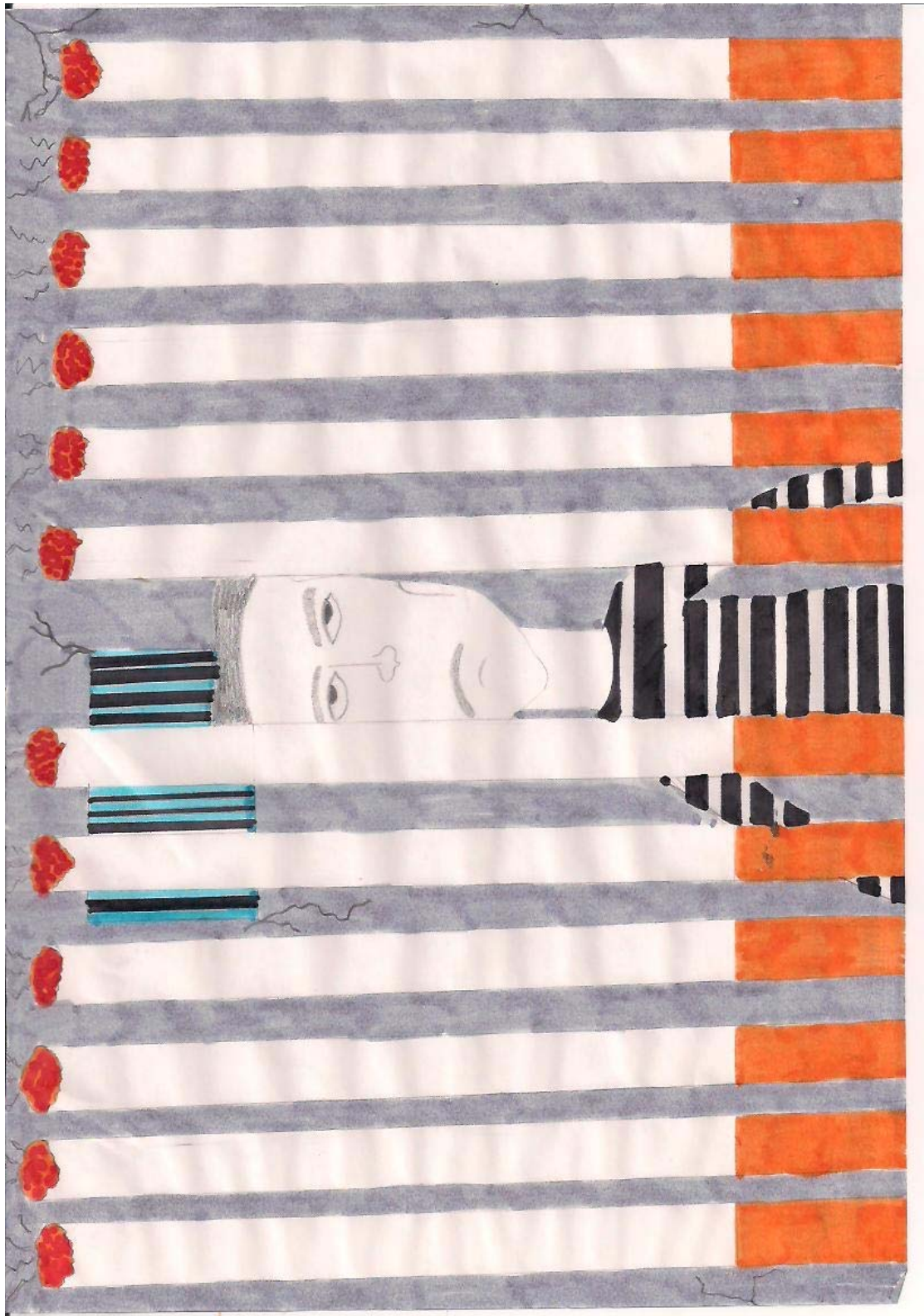
ΣΚΙΤΣΑ

Λίγο να αλλάξουν οι σχέσεις των πραγμάτων μεταξύ τους και αμέσως ο κόσμος αποκαλύπτεται από μια διαφορετική σκοπιά. Απαλλάσσεται από την στερεότυπη μορφή του και δεν επιβάλλεται πια σαν πραγματικότητα, αλλά σαν μια υποκειμενική-φανταστική σύλληψη. Η υποκειμενική άποψη του κόσμου είναι πάντα βιωματική και εμπλουτίζεται από το συναίσθημα, που συμφιλιώνει και εμπυχώνει την εικόνα.

Οι μαθητές μετέβαλλαν την πραγματικότητα που τους περιβάλλει σε εικαστικό βίωμα φιλτράροντας μια σχέση απλή και μεστή ταυτόχρονα. Μέσα σε ένα απόσπασμα υποκειμενικοποιείται η προοπτική και δυναμώνουν τα χρώματα, ενώ τα ίδια τα αντικείμενα δρουν ρυθμικά οργανώνοντας την σύνθεση.

Αποφεύγεται με κάθε τρόπο η στερεότυπη και σταθερή συσχέτιση, επιδιώκεται αντίθετα η ρευστή και ελεύθερη παρουσία. Για αυτό η εικόνα αποκτά ονειρική υφή και ποιητικολυρικό χαρακτήρα. Θαυμάσια είναι η ζωντανή, φωτεινή χρωματική γκάμα, ενώ ο αντιγματικός χώρος που υποδηλώνει απλώς την ανθρώπινη παρουσία χωρίς να την υπογραμμίζει, προδίδει την υφή της “ νεκρής φύσης” στο σύνολο.

Οι μαθητές κατάφεραν να δημιουργήσουν ένα τέλεια προσωπικό ύφος, που χαρακτηρίζεται από την αμεσότητα του βιώματος και το σίγουρο αίσθημα για την χρωματική ισορροπία.

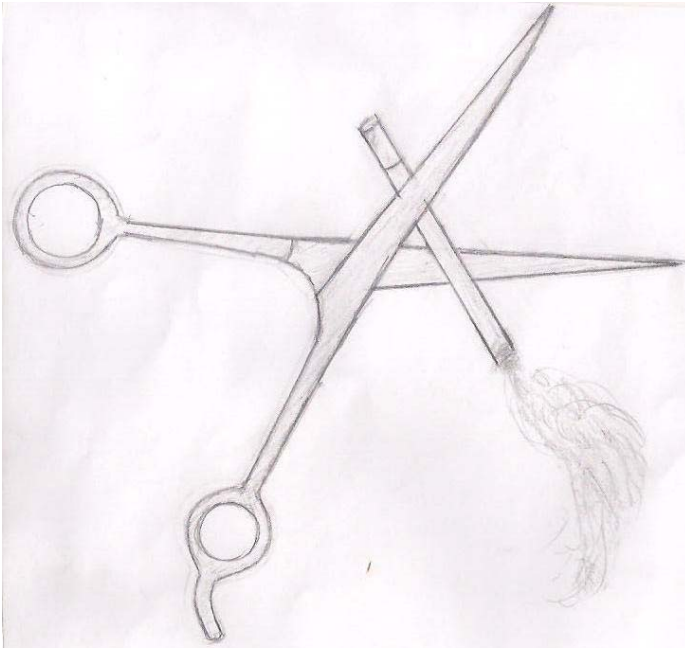
ΜΗΝ αβήνετε
ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ

Υα σεις
ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΙ
ΤΗ Ζωη σεις...

Κατιάννα Αποστολοπούλου
Μαρία Μιχαήλου

—e

ΚΟΥΕ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ
ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙΣ ΝΑ ΑΝΑΠΝΕΕΙΣ

Νίκη Νικολαοπούλη
Πόν Βαρόββα

ΣΤΕΛΙΟΣ
ΜΕΙ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ.

Ναι στην υγεία.

Ειρήνη Μεκορτζεβα

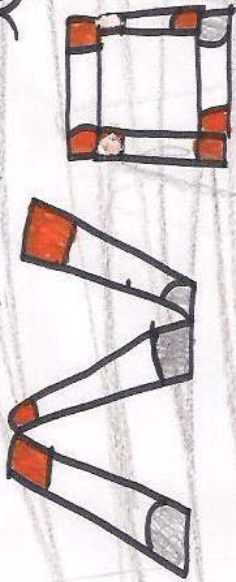

Μην αφήνεις το τσιγάρο να σου
κυβερνάει την ψυχή.

Ειρήνη Μεροντζιέβα

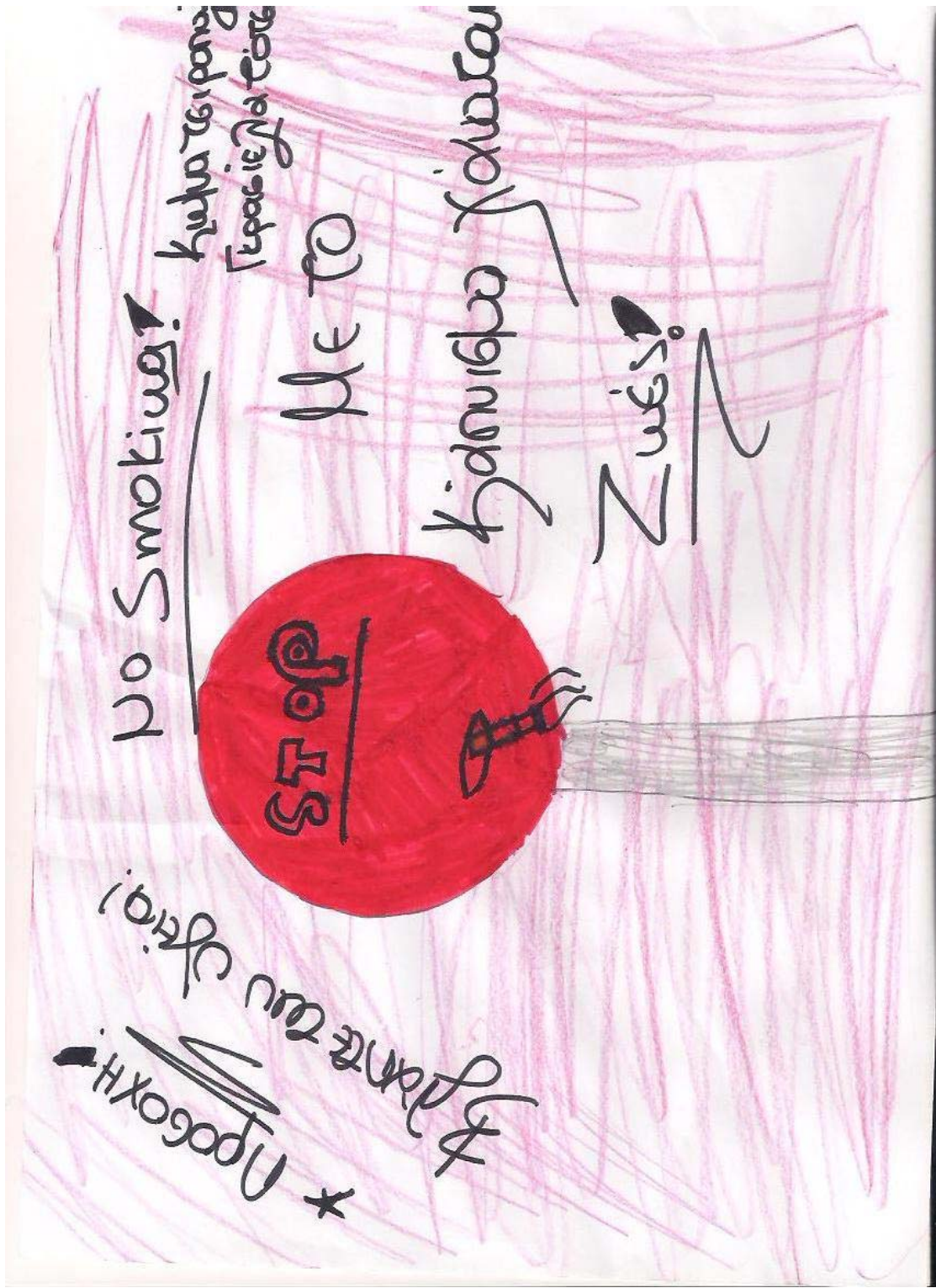
Кустовуева

Терроризм
Терроризм - это!

Учид бул
Джанте туу
то Кавиша

Смолк 100 4

No Smoking!

Kochać i nie palić
Pracować i nie palić

ME TO

Když kouříte škodíte

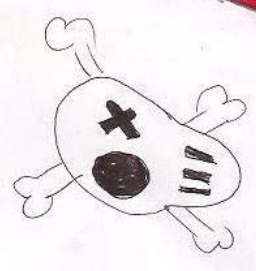
Zués!

* Проглотить!
Když kouříte škodíte

Το καπνιστικό (KOTONGI)

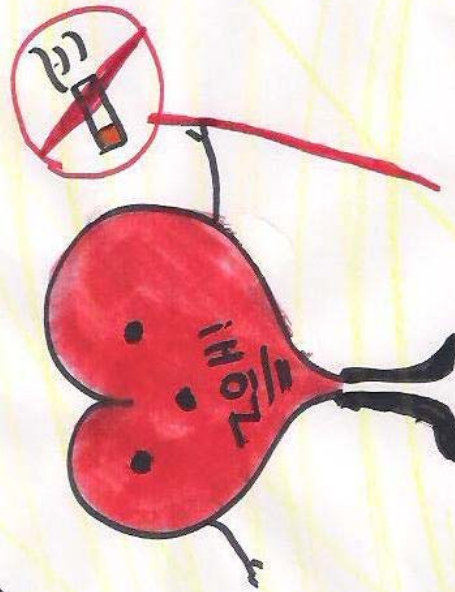
Γεωργία
Κορκοῦ
Ζαυραῖδα
Δούκα

DANGER

Lubka Čeparova
Krajská Těža

To K. Anuško
Krajská Těža

Μην αφήνεις να σε παραβυρει η εμφάνιση.

Οι άνθρωποι δεν είναι αυτοί που δείχνουν. Την πράξη που κάνουν να βλέπεις!!!

Άννα Ντεζάρν + Νερόν. Μισαίρεν

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Καθαρεύει το παθητικό
κασιέρι το α

Το κασιέρι σκοτώνει!

ΖΗΣΕ ΤΗΝ

ΖΩΗΝ!

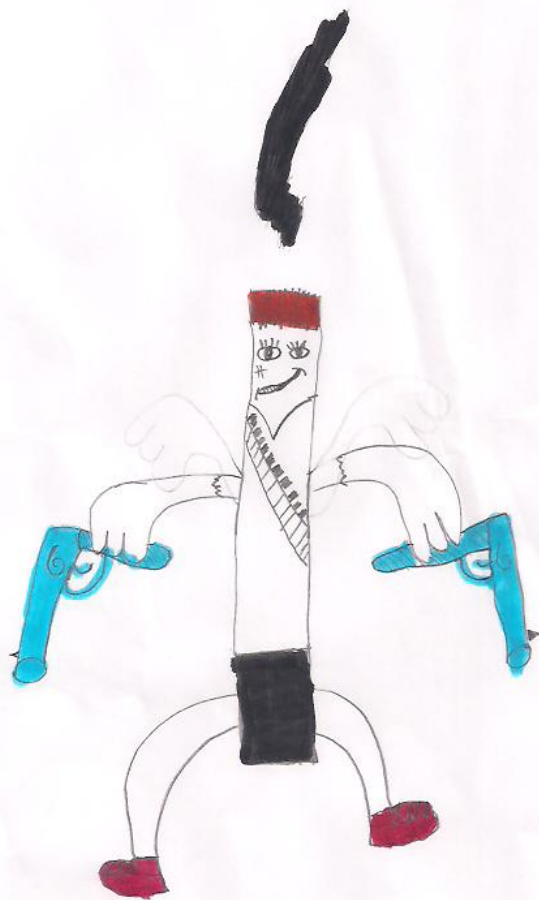

Η ζωή είναι
καθαρή
δεν του
καταβλά

Α ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ ΠΑΝΩ ΑΝ' ΟΡΑ!

ΜΕ ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ ΧΑΙΝΕΤΑΙ ΖΩΕΣ!

Βαδάνης
Μιχάλης

Το κολπνίσμα σκοτώνει

Βαδάνης
Μιχάλης

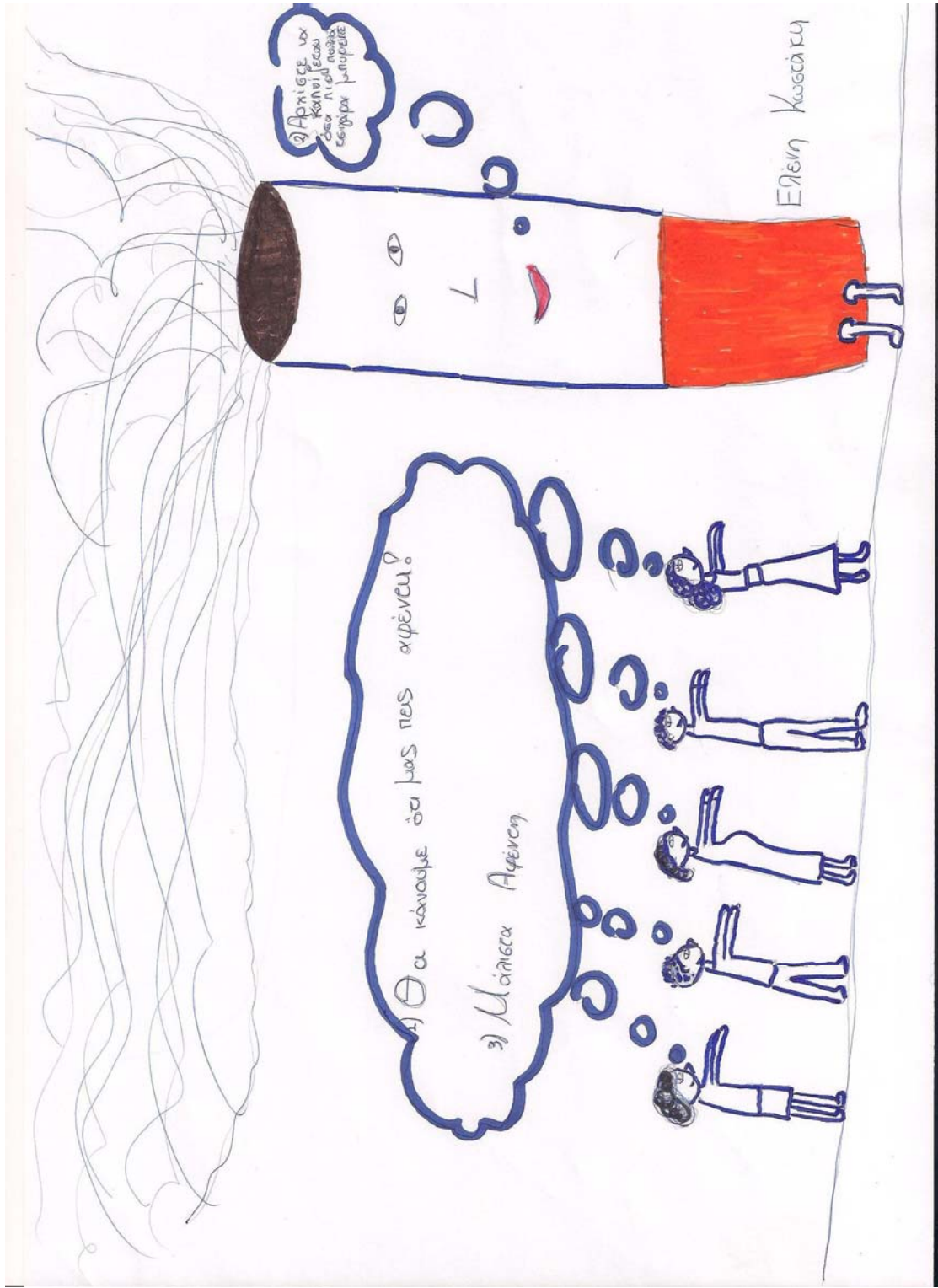
ΜΗΝ ΑΦΗΣΕΙΣ ΤΟ ΤΖΙΓΑΡΟ
ΝΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΧΑΡΟΣ ΣΟΥ

Αγγελόπουλο
Μαριέττα

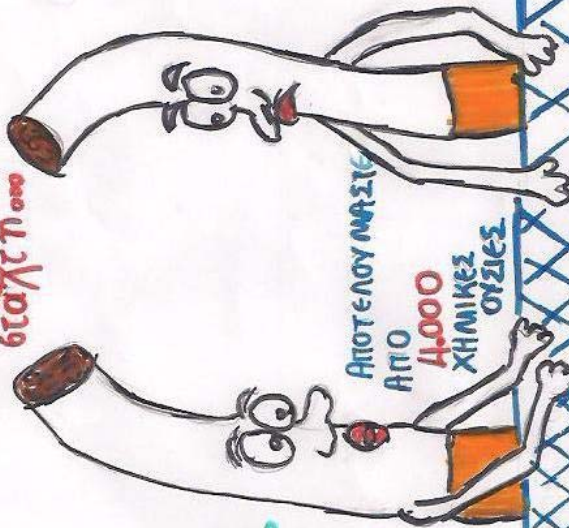
Μποζιάνη Βασίλη

**Ξα να εωπηέωμε
πριν λήωμε
βιαχτη...**

Δεν βιάηουν
μόνο τους
ιδίους
αλλά και τους
δύρω τους...

εργηηικοί
πρεηηικοί
καηηιέτι

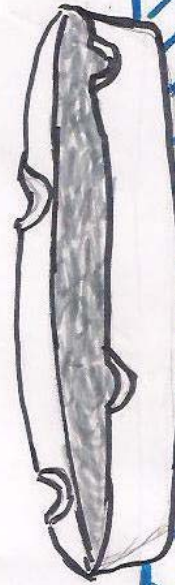
ΑΠΟΤΕΛΟΥ ΜΑΣΤΕ
ΑΠΟ
4000
ΧΗΜΙΚΕΣ
ΟΥΣΙΕΣ

**Δεν πρέηει να
ηπαρχούμε...**
• Αρρέας των πνευμονών;
• Αρρίες πνευμοπαθήηες;
• Παθήηεις των στεφανιωών
αγγείων της καρδιάς;
• Οστεοπορωήη;
• Ελαρκίος του εράματος του
οισοφάγου, του παγκρέατος
της δωροδοχών, κότεως;
• Προβλήματα ανοηιότηης
και εηημοδότηη;

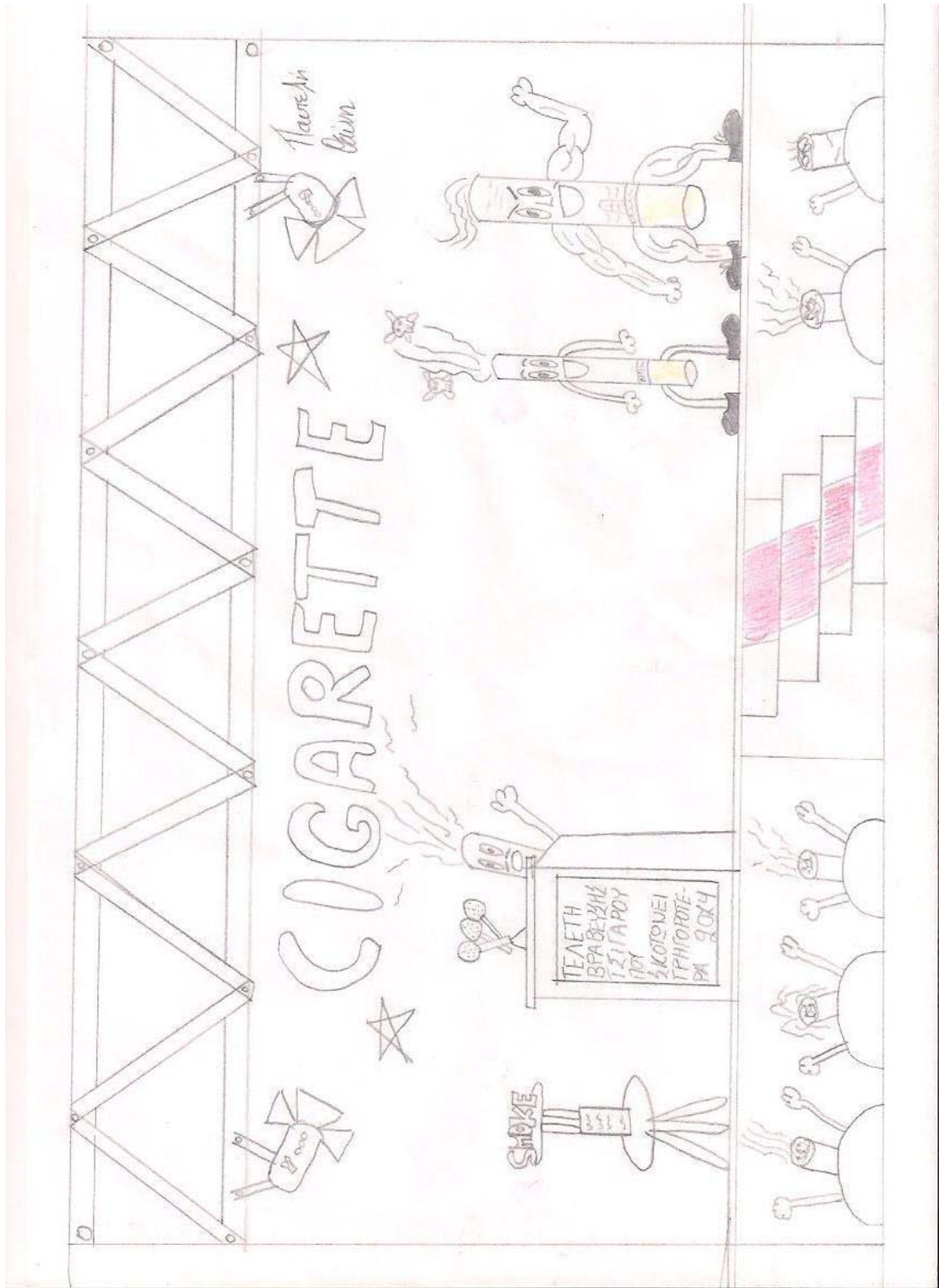
...και όλα αυτά
...και από εμάς

Μα και ξεκινούν...
• Δυηήθεα χονέων
• Φίηοι, με βάλυτερα αβέρηοια;
• Λήβεις, οικολογική δωρη;
• Επαπεδο εκπαίδευηης;
• Διαχέρηηηση αήχους και
καταηιέηηη;
• Αποδοχήη;

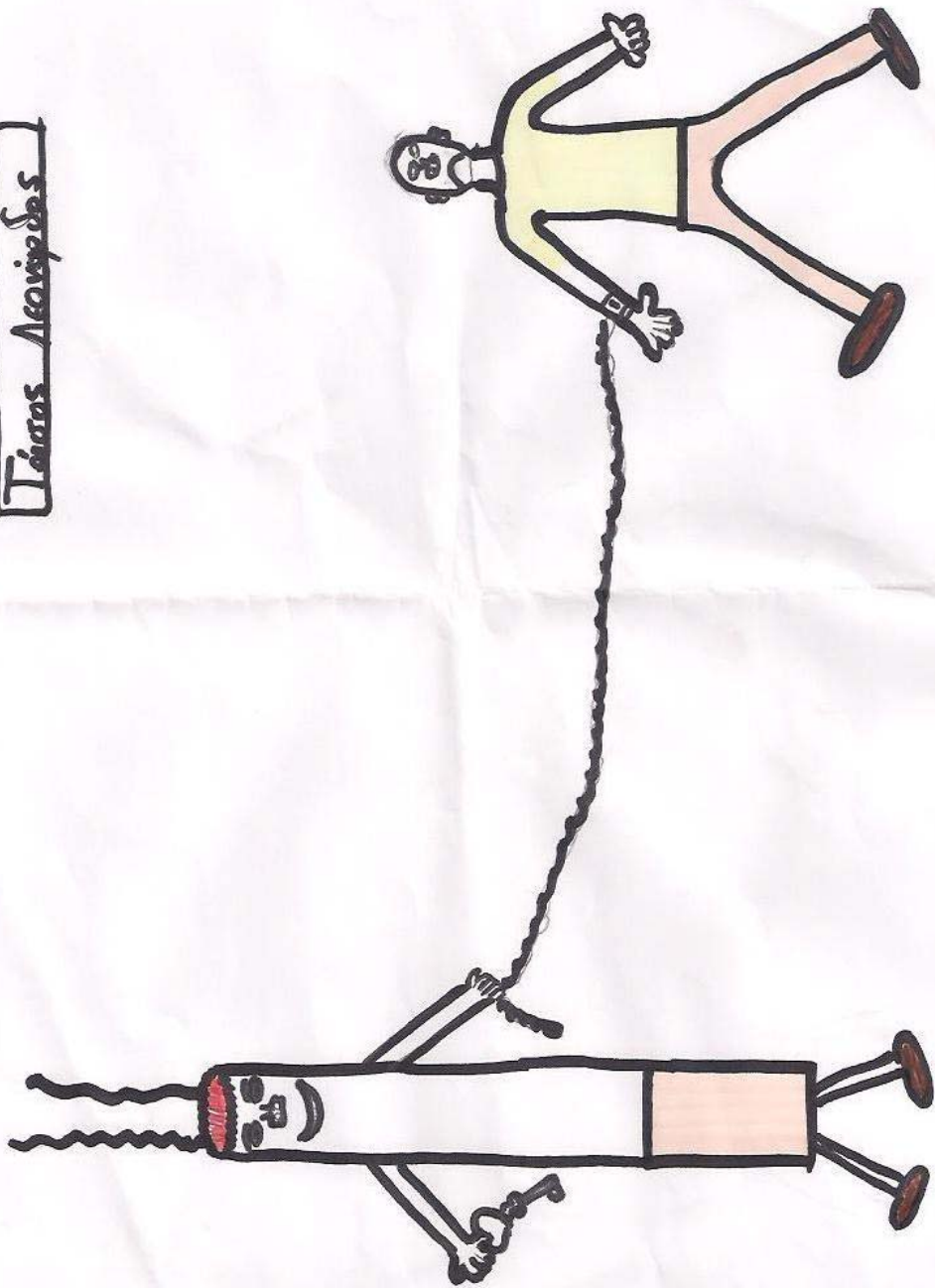

Βασίλεια Ιωάννα

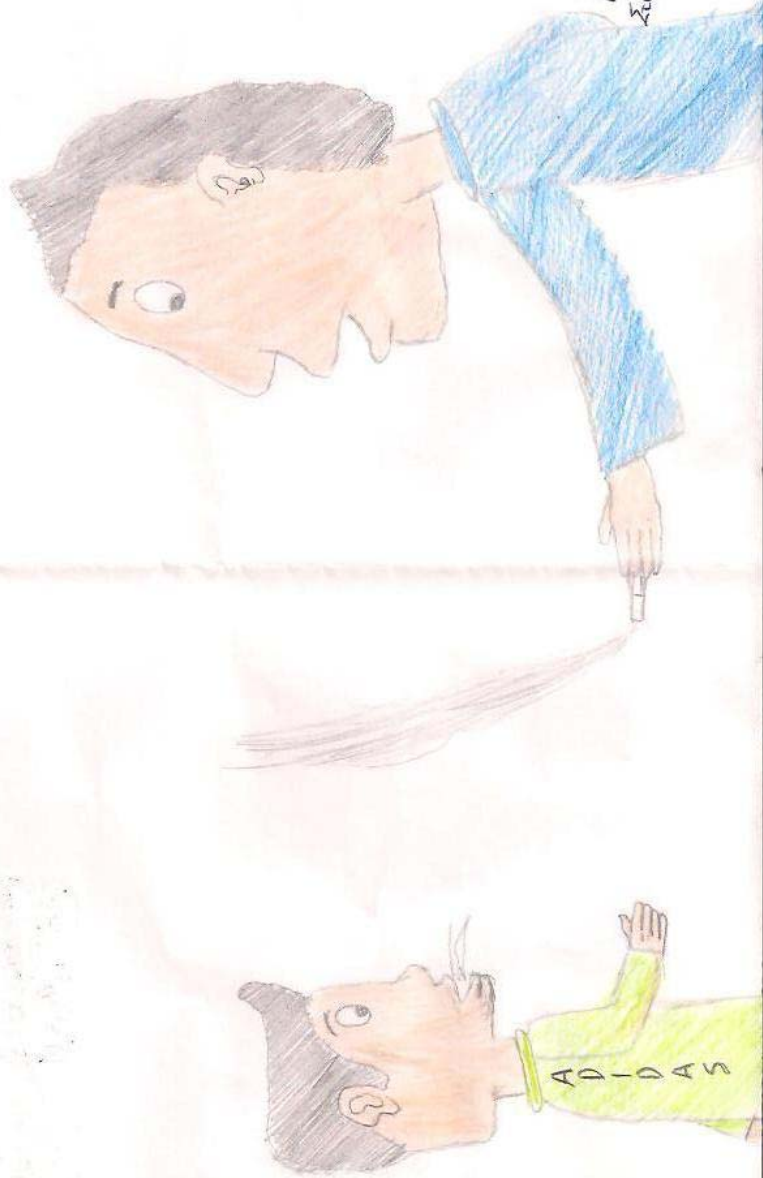
Téoros Neavispas

Κυριακή Ντεπές Βασιλείου Κουτσόπουλος
Μαρίνα Ζαγιάριου - Πάουλα Μερπιδάκη

Το κάπνισμα εμποδίζει και τους ασθματικούς γύρω σας.

Νέσπες - Σκουρτζής
Σταυριανίδης - Μαργιόλα

Το κίνημα βγαίνει οδοί
εσείς και τους δικούς σας.

Το κίνημα μπορεί
να ΣΥΝΤΡΕΞΕΙ

Το Δα - Στρατοπέδον